

WIEŚCI GMINNE

Antolin * Bilsko * Brzeziny * Ciechocin * Dąbie * Felinów * Gwizdów * Kalenne * Lute * Majdan * Michałówka * Modliborzycy * Pasieka * Słupie * Stojeszyn Pierwszy * Stojeszyn Drugi * Stojeszyn Kolonia * Świnki * Węgliska * Wierzchowiska Pierwsze * Wierzchowiska Drugie * Wolica Pierwsza * Wolica Druga * Wolica Kolonia * Kolonia Zamek * Zarajec*

Nr 63

Czerwiec 2021

**Kwartalnik wydawany przez Urząd Miejski i Bibliotekę u Kazimierza.
Miejsko - Gminną Bibliotekę Publiczną im. K. Zielińskiego
w Modliborzycach**

SPOTKANIE AUTORSKIE Z RENATĄ PIĄTKOWSKĄ

NARODOWY SPIS POWSZECHNY LUDNOŚCI I MIESZKAŃ

W związku z prowadzonym Narodowym Spisem Powszechnym Ludności i Mieszkań w 2021 roku, Gminne Biuro Spisowe w Modliborzycach prosi mieszkańców naszej gminy o umożliwienie dokonania spisu przez rachmistrzów spisowych kontaktujących się telefonicznie z mieszkańcami z numerów telefonu : **22/ 828 88 88 lub 22/ 279 99 99**. Każdy mieszkaniec może sam wypełnić ustawy obowiązek dokonując samospisu na internetowej stronie: **www.spis.gov.pl** lub w trakcie wywiadu telefonicznego z rachmistrzem spisowym.

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021

Rachmistrz spisowy może skontaktować się z Tobą **telefonicznie** z numerów:

22 828 88 88
lub
22 279 99 99

Tożsamość rachmistrza można zweryfikować dzwoniąc na infolinię spisową **22 279 99 99** lub na stronie **spis.gov.pl**

Liczmy się DLA POLSKI!

GUS

Od 23 czerwca 2021 r. rachmistrzowie spisowi rozpoczynają realizację wywiadów bezpośrednich w terenie. Rachmistrzowie skontaktują się z osobami, które nie spisały się przez Internet, nie spisały się na infolinii (22 279 99 99) ani nie zadzwonił do nich rachmistrz spisowy.

W prosty sposób można sprawdzić tożsamość rachmistrza spisowego. Poproś rachmistrza, aby wylegitymował się identyfikatorem i zweryfikuj jego tożsamość poprzez:

- specjalnie przygotowaną aplikację dostępną na stronie <https://spis.gov.pl/>,
- kontakt z infolinią spisową pod numerem 22 279 99 99, wybierz 1 – Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań, a następnie 2 – weryfikacja tożsamości rachmistrza.

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021

Liczmy się DLA POLSKI!

Wejdź na **spis.gov.pl** i spisuj się!
Spis trwa od 1 kwietnia 2021 r.

Spis Powszechny to:

- Obowiązkowe badanie realizowane raz na 10 lat przez Główny Urząd Statystyczny
- Ustawowa gwarancja ochrony Twoich danych
- Nowoczesna i bezpieczna forma spisu on-line

Pamiętaj, że udział w spisie to Twój obowiązek wynikający z ustawy o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r.

GUS | NSP 2021

Zgodnie z art. 17a ust 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1775 z późn. zm.) obowiązek przeprowadzenia samospisu internetowego, nie wyłączając możliwości zebrania w każdym czasie danych od osoby fizycznej objętej spisem powszechnym metodą wywiadu telefonicznego. Respondent nie może odmówić udzielenia informacji rachmistrzowi odwołując się do możliwości dokonania samospisu internetowego. Odmowa udzielenia informacji rachmistrzowi z powołaniem się przez respondenta na możliwość dokonania samospisu internetowego traktowana jest jak odmowa udziału w spisie.

Odmowa udziału w spisie skutkuje niezwłocznym wszczęciem postępowania egzekucyjnego w celu zasądzenia kary przewidzianej art. 57 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. 2020 r. poz. 443, z późn. zm.), który brzmi: „ Kto wbrew obowiązkowi odmawia wykonania obowiązku statystycznego albo udzielenia informacji w spisie powszechnym lub innym badaniu statystycznym, podlega grzywnie.”

Gminny Komisarz Spisowy
Witold Kowalik

PARTNERSTWO "ZIELONA BRAMA ROZTOCZA"

„Zielona Brama Roztocza” to partnerstwo 4 gmin Powiatu Janowskiego, które Janów Lubelski zawiązało wspólnie z gminami: Modliborzycy, Dzwola i Godziszów w ramach pilotażu projektu Centrum Wspierania Doradczego. Na Lubelszczyźnie są jeszcze dwa takie Partnerstwa: Roztocze Środkowe i z obszaru Skierbszowskiego Parku Krajobrazowego. W całej Polsce zostało zawiązanych 38 partnerstw.

Celem projektu jest opracowanie strategii terytorialnej (w formie Planu działań ZIT), który będzie niezbędnym dokumentem przy ubieganiu się o środki unijne z programu Fundusze Unijne dla Lubelskiego w nowej perspektywie finansowej 2021-2027. W ramach opracowania strategii dla Partnerstwa 4 gmin odbyły się dwa warsztaty strategiczne - pierwszy 1 czerwca 2021 r. w Janowskim Ośrodku Kultury, drugi zaś 9 czerwca 2021 r. w Bibliotece u Kazimierza w Modliborzycach.

W warsztatach wzięli udział Burmistrzowie i Wójtowie gmin: Janowa Lubelskiego Krzysztof Kołyś, Modliborzycy Witold Kowalik, Dzwoli –

Wójt Wiesław Dyjach, Godziszowa – Wójt Józef Zbytniewski, interesariusze - liderzy lokalni i zewnętrzni. Prace partnerstwa trwają już od kilku miesięcy i odbywają się z wsparciem doradczym ekspertów Związku Miast Polskich – Jacka Woźniaka i Rafała Sułkowskiego.

Podczas spotkań w części ogólnej został przedstawiony m.in. harmonogram prac nad strategią, wnioski z Raportu Diagnostycznego Partnerstwa „Zielona Brama Roztocza”, Ziemia

Janowska w kontekście polityki rozwoju województwa lubelskiego, wyzwania strategiczne stojące przed Ziemią Janowską, wizja rozwoju Ziemi Janowskiej 2030/2040.

Z kolei w części warsztatowej, uczestnicy podzieleni na 4 grupy pracowali nad opracowaniem celów strategicznych dla rozwoju gmin, wchodzących w skład partnerstwa dotyczących: gospodarki, środowiska i warunków życia mieszkańców, wyzwań instytucjonalnych oraz wyzwań społecznych. Oba Warsztaty Strategiczne, traktowane łącznie, mają pozwolić na wypracowanie wizji rozwoju oraz celów strategii Partnerstwa „Zielona Brama Roztocza”, a następnie ich operacjonalizację poprzez zintegrowane projekty.

Projekt realizowany jest we współpracy ze Związkiem Miast Polskich, Ministerstwem Funduszy i Polityki Regionalnej oraz Urzędami Marszałkowskimi i potrwa do marca 2022 roku.

Tekst, foto. K.Pyć

RADA MIEJSKA W MODLIBORZYCACH

Za nami XXII sesja Rady Miejskiej VIII kadencji samorządu w Modliborzycach. Radni przyjęli 14 kolejnych uchwał oraz 2 stanowiska. W ostatnim okresie pracowały również komisje stałe Rady Miejskiej. Zgodnie z ustawą o petycjach Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrzyła dwa pisma, które wpłynęły do Rady Miejskiej. Były one w takiej formie i zostały wniesione w taki sposób, że po ocenie zostały uznane za petycje, co wymuszało załatwienie ich w formie uchwały. Po analizie obu pism okazało się, że w w. w. żądania wykraczały jednak poza zakres naszych zadań i kompetencji. Trzeba również dodać, że nie jest w kompetencji Rady, by powielać w aktach prawa miejscowego zapisy wyższych aktów prawnych, w tym Konstytucji, Ordynacji Wyborczych itp. Brak jest przepisów, które upoważniałyby Radę Miejską do wypowiedziania się w kwestiach zmiany lub stosowania aktów prawnych tworzonych przez Sejm lub Rząd. Żaden przepis nie upoważnia organów jednostki samorządu terytorialnego do kwestionowania działań podejmowanych przez niezależne od Rady instytucje np. przez władzę wykonawczą sprawowaną przez Radę Ministrów. Nie jesteśmy też władni do przyjmowania deklaracji będących wyrazem sprzeciwu wobec podejmowanych przez nią działań i ich krytyki. Rada Miejska, biorąc powyższe pod uwagę, rozpatrzyła petycje i obie uznała za bezzasadne. Upoważniła Przewodniczącą Rady do zawiadomienia wnoszącej petycję o sposobie ich rozpatrzenia, który nie podlega zaskarżeniu.

Kolejnym tematem i przedmiotem obrad był Raport o stanie Gminy Modliborzycy. Po debacie nad raportem, w której udziałem mieszkańcy nie byli zainteresowani, rada zajęła się udzieleniem wotum zaufania i uchwaliła go jednogłośnie. Ten instrument prawny umożliwia Radzie Miejskiej wyrażenie oceny pracy burmistrza. Należy tu dodać, że konsekwencje nieudzielenia wotum zaufania na szczeblu gminnym są odmienne od tych przyjętych przez ustawodawcę na dwóch pozostałych szczeblach samorządu terytorialnego: powiatowym i wojewódzkim, a to

z racji, że osoba burmistrza wybierana jest w wyborach bezpośrednich.

Punktem kulminacyjnym XXII sesji było rozpatrzenie sprawozdań z wykonania budżetu Gminy Modliborzycy za rok 2020. Wcześniej Komisja Rewizyjna rozpatrywała wykonanie budżetu za tamten rok i przygotowała wniosek o udzielenie absolutorium. Po zapoznaniu się z uchwałą składu orzekającego Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie, Rada Miejska zatwierdziła sprawozdanie i jednogłośnie udzieliła Burmistrzowi Modliborzyc absolutorium za 2020 rok. Jest to zwińczenie pracy Burmistrza w roku specyficznym, gdzie pojawiło się wiele niepewności i kłopotów związanych z pandemią. Jedno jest za to pewne, że jeśli Pan Burmistrz będzie swoje wieloletnie doświadczenie łączył z taką aktywnością i zaangażowaniem w sprawy miasta i gminy jak do tej pory, to będzie mógł liczyć na przychylność Rady także w kolejnych latach.

W pkt. 9 porządku obrad sesji radni dyskutowali nad stanowiskami, których przyjęcie zaproponował Burmistrz. Radni postąpili według hasła: myśl globalnie, działaj lokalnie. Wszyscy jesteśmy jednocześnie mieszkańcami województwa lubelskiego, powiatu janowskiego i gminy Modliborzycy. Przyjmując stanowiska: pierwsze jednogłośnie, drugie jednomyślnie potwierdziliśmy, że najważniejsze są nasze lokalne interesy, że wszyscy powinniśmy dbać o finanse gminne. Potrzebujemy stabilizacji dochodów, by z nich finansować inwestycje, działalność oświaty, jednostek i organizacji na naszym terenie. Mając to na uwadze, warto podejmować każde nawet najdrobniejsze działania z myślą, że zaowocują one w przyszłości rozwojem miasta i gminy Modliborzycy. A do sprawiedliwych porozumień między samorządami różnych szczebli może i powinno dochodzić, bo zrealizowane w ten sposób cele sprawiają, że wszystkim nam się lepiej wiedzie.

Z poważaniem
Adam Kapusta
Przewodniczący Rady Miejskiej

SENIORZE, BĄDŹ BEZPIECZNY!

Seniorzy są grupą społeczną szczególnie narażoną na działanie przestępców, którzy bezwzględnie wykorzystują dobroduszość, naiwność oraz brak asertywności u ludzi starszych. Pod przykrywką legalnych działań rynkowych, dobroczynności, pomocy w sprawach rodzinnych, zdrowotnych (szczególnie w okresie pandemii) a nawet pomocy policji i wymiarowi sprawiedliwości wyłudniają dane osobowe, pieniądze i kosztowności. Jak Seniorzy mogą rozpoznać czy mają do czynienia z przestępcami i jak mogą oraz powinni się bronić w takich ekstremalnie trudnych dla Seniorów sytuacjach? Na te pytania postaram się odpowiedzieć w niniejszym artykule.

Na początek kilka słów o tym, do czego Senior ma prawo. Otóż Senior ma prawo do bezpieczeństwa, prywatności, tajemnicy, poszanowania jego własności oraz całej obowiązującej w Polsce palety praw człowieka i powinien stanowczo żądać, by jego prawa były respektowane. Niestety, w każdym społeczeństwie działają przestępcy, którzy - jak zaznaczyłam na wstępie wykorzystują - różne techniki manipulacji, aby okraść Seniorów.

Do najbardziej rozpowszechnionych oszustw dochodzi metoda „na wnuczka”. Pomimo tego, że o metodzie tej dużo mówi się w społeczeństwie, w mediach, a nawet wątek ten pojawia się w popularnych serialach, wciąż znajdują się osoby, które dają się oszukać i oddają przestępcom swoje oszczędności. W jaki sposób działają oszuści? Otóż dzwonią do osoby starszej z informacją, że na przykład ktoś z rodziny spowodował wypadek i podszywając się pod policję informują, że jeżeli Senior wpłaci kilka lub kilkadziesiąt tysięcy złotych, to osobie z jego rodziny uda się uniknąć odpowiedzialności karnej. Żeby wzbudzić większy niepokój przestępcy używają słowa „więzienie”. Przestępcy umiejętnie prowadzą rozmowę, wykorzystując moment zaskoczenia i szoku, wypytyują o rodzinę i po kilku minutach rozmowy z Seniorem wiedzą już o rodzinie wszystko. Nawet, jeżeli Senior chce zadzwonić do swojej rodziny i sprawdzić czy rzeczywiście takie zdarzenie miało miejsce, przestępcy blokują linię telefoniczną i manipulują emocjami w taki sposób, że ostatecznie poszkodowany z tego zamiaru rezygnuje. Bardzo często w takich sytuacjach Senior oddaje swoje oszczędności, które ma w domu lub w skrajnych przypadkach wypłaca pieniądze z banku i również przekazuje przestępcom. Kolejnym pomysłem na okradanie Seniorów, ostatnio chyba najpopularniejszym jest oszustwo „na policjanta”. Przestępcy dzwonią do Seniorów, aby „poinformować” ich, że hakerzy zaatakowali bank, w którym trzymają oszczędności lub ktoś chce zaciągnąć kredyt na nazwisko Seniora. Działając takimi metodami wywołują panikę, jednocześnie zapewniając, że są po to, aby zabezpieczyć oszczędności lub zapobiec wzięciu kredytu przez osobę nieuprawnioną. Bywa, że Senior, który dał się manipulować, oddaje przestępcom wszystkie pieniądze jakie posiada, zarówno w domu, jak i w banku.

Ponadto przestępcy są niezwykle kreatywni w wymyślaniu sposobów na okradanie starszych ludzi. Wchodzą do domów, podając się za hydraulików, kominiarzy, pracowników wodociągów, gazowni, energetyki. Proponują kupno towarów po okazyjnych cenach, rozdają vouchery na „bezpłatne” badania lub proszą o rozmielenie pieniędzy. Za każdym takim działaniem kryje się chęć popełnienia przestępstwa na szkodę Seniora.

Jak nie dać się okraść, oszukać? Jak się bronić w takich sytuacjach? W przypadku oszustw dokonywanych z użyciem telefonu należy pamiętać, że każdy ma prawo po prostu odłożyć słuchawkę i nie

rozmawiać z osobą, która zadzwoniła, choćby podawała się za najbliższego członka rodziny. Następnie należy jak najszybciej skontaktować się z kimś z rodziny i poprosić o zweryfikowanie czy rzeczywiście coś złego się dzieje. Jeżeli nie można do nikogo z rodziny, należy zadzwonić na numer alarmowy 112. W niemal 100% przypadków już na etapie kontaktu z rodziną lub policją Senior przekonuje się, że stał się celem ataku oszustów.

W przypadku sytuacji, kiedy przestępca pojawia się w domu, nie należy otwierać drzwi. Jeżeli jednak zaprosimy obce osoby do środka, nie należy zostawiać ich samych nawet na chwilę. Nie można też pozwalać na dokonywanie jakichkolwiek zabiegów „pseudomedycznych” typu masaże, nie wolno pod żadnym pozorem wachać żadnych „perfum” ani brać do ust czegokolwiek, co proponują obcy ludzie. To może być pułapka zmierzająca do pozbawienia świadomości gospodarza i splądrowania jego domu. W takich sytuacjach należy stanowczo zażądać opuszczenia domu i jak najszybciej powiadomić policję o podejrzanych osobach.

Seniorze pamiętaj:

1. Nie rozmawiaj z nieznajomymi, choćby sprawiali wrażenie miłych i przyjaznych o swojej sytuacji rodzinnej i majątkowej.
2. Nie przekazuj żadnych pieniędzy obcym ludziom.
3. Policja nigdy nie prosi o pieniądze ani nie angażuje Seniorów w żadne akcje przeciwko przestępcom.
4. Nie wpuszczaj do domu obcych osób, pomimo tego, że wzbudzają zaufanie i mówią, że reprezentują znane Ci instytucje takie, jak urząd gminy, OPS, przychodnię zdrowia czy pocztę. Swojego listonosza przecięż znasz!
5. Nie wpuszczaj domokrążców, handlarzy, osób, które deklarują, że potrzebują pomocy lub szklankę wody. Zaproponuj, że zadzwonisz po pomoc np. na policję.
6. Zamykaj dom, kiedy wychodzisz na podwórko, nawet jeżeli trwa to tylko chwilę.
7. Pamiętaj! To Twój dom i Ty decydujesz, kogo do niego wpuszczasz. Nie masz obowiązku otwierać ludziom, których nie znasz.
8. Jeżeli masz sąsiadów, umówcie się na sąsiedzką pomoc. Jeżeli jakiś samochód podejźdza pod Twój dom lub obcy ludzie próbują się dostać na Twoją posesję, to sąsiad może zadzwonić i ostrzec Cię, że coś niepokojącego się dzieje. Wtedy nie zwlekaj, dzwoni na policję. Rewanż się taką samą troską o sąsiada.
9. Jeżeli mieszkasz sam lub dużo czasu spędzasz sam w domu, a w okolicy dzieje się coś niepokojącego, umów się z członkami rodziny na kontrolne telefony lub wizyty w Twoim domu.
10. Zachowuj zdrowy rozsądek i sceptycznie podchodź do nietypowych sytuacji. W przypadku obawy o swoje życie lub majątek natychmiast dzwoni na policję.

Seniorze! Nie musisz być miły dla wszystkich. Nie jest Twoim obowiązkiem otwieranie domu obcym ludziom. Ucz się asertywności, na to nigdy nie jest za późno. Umiejętność stanowczego odmawiania, stawiania na swoim, bronięcia swojego terytorium pomoże Ci w sytuacjach kryzysowych chronić swoje życie, zdrowie i majątek. Twój dobrobyt i dobrostan to Twoje prawo. Nigdy o tym nie zapominaj.

Agnieszka Siekierska-Misiak
Prawnik Punktu Poradnictwa Specjalistycznego
przy Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Modliborzycach

MSZA ŚWIĘTA W INTENCJI PSZCZELARZY

W dniu 20 czerwca 2021 r. o godzinie 10.00 w kościele p.w. MB Nieustającej Pomocy w Wierchowiskach Pierwszych odprawiona została uroczysta msza święta w intencji pszczelarzy: o zdrowie i pomyślność dla żyjących i łaskę zbawienia dla zmarłych kolegów oraz o dobre miodobranie. Koncelebrowali ją ks. proboszcz Grzegorz Rożek oraz ks. Tomasz Szostek.

Wcześniej Gminne Koło Pszczelarzy w Modliborzycach z siedzibą w Wierchowiskach zwróciło się do Ordynariusza Diecezji Sandomierskiej ks. Biskupa Krzysztofa Nitkiewicza z prośbą o mianowanie proboszcza parafii w Wierchowiskach ks. Grzegorza Rożka kapłanem GKP. Prośba została pozytywnie rozpatrzona, a akt nominacji podpisał Diecezjalny Duszpasterz Pszczelarzy.

Podczas mszy świętej na ołtarzu wystawione zostały relikwie św. Ambrożego. Przed uroczystością kapłan poświęcił dwa ornaty z wizerunkami tegoż świętego, które pszczelarze ofiarowali dla parafii. Ornaty podczas poświęcenia prezentowali Joanna Placha i Roman Widz.

W nabożeństwie udział wzięli: Delegacja Rejonowego Koła Pszczelarzy w Godziszowie z poczem sztandarowym, Delegacja Koła Pszczelarzy Ziemi Janowskiej w Janowie Lubelskim z poczem sztandarowym, Delegacja Koła Pszczelarzy w Szstarce z poczem sztandarowym oraz zaproszeni goście: wiceprezes WZP w Lublinie – Henryk Bręś, członkowie zarządu WZP Michał Kuźnicki i Rafał Biżek, Burmistrz Modliborzyc – Witold Kowalik, Sekretarz Urzędu Miasta i Gminy – Marzena Dolecka-Jocek, Przewodniczący Rady Miejskiej w Modliborzycach – Adam Kapusta, dyrektor szkoły im. Jana Kochanowskiego w Wierchowiskach – Piotr Jaskowski z żoną. W uroczystości udział wzięło również około 120 pszczelarzy.

Oprawę mszy świętej uświetnił zespół śpiewaczy Facelia, który na rozpoczęcie wykonał pieśń o świętym Ambrozym. Dary ołtarza, a wśród nich kosz z miodem i produktami pszczelimi, złożyli: Monika Drzazga, Daniel Kamiński, Beata Biała, Michał Kuźnicki, Renata Baran i Waldemar Dziadosz. Dziękujemy wszystkim, którzy obecni byli podczas uroczystości.

Zarząd Koła Pszczelarzy

W KRĘGU SZTUKI

MAŁA KAPLICZKA NA DĘBIE PRZY DRODZE DO CIECHOCINA Z UKRZYŻOWANYM I FRASOBLIWYM JEZUSEM - SZKIC RYSUNKOWY I. ROWICKA

GOSPODAROWANIE ODPADAMI KOMUNALNYMI

HARMONOGRAM ZBIÓRKI ODPADÓW KOMUNALNYCH NA TERENIE GMINY MODLIBORZYCE III KWARTAŁ 2021 ROK

Miejscowość	Odpady segregowane (papier, szkło, metale i tworzywa sztuczne)	Odpady zmieszane	Odpady biodegradowalne (bioodpady)
Antolin, Wierzchowiska Pierwsze, Wierzchowiska Drugie, Węgliska, Pasieka	02.07.2021 13.08.2021 10.09.2021	02.07.2021 16.07.2021 30.07.2021 13.08.2021 27.08.2021 10.09.2021 24.09.2021	-
Lute, Kolonia Zamek, Wolica Kolonia, Wolica Pierwsza, Wolica Druga, Bilsko	14.07.2021 11.08.2021 08.09.2021	14.07.2021 28.07.2021 11.08.2021 25.08.2021 08.09.2021 22.09.2021	-
Gwizdów, Kalenne, Ciechocin, Świnki, Majdan, Brzeziny, Słupie	13.07.2021 10.08.2021 07.09.2021	13.07.2021 27.07.2021 10.08.2021 24.08.2021 07.09.2021 21.09.2021	-
Stojeszyn Kolonia, Stojeszyn Pierwszy, Stojeszyn Drugi, Dąbie, Felinów, Zarajec, Michałówka	14.07.2021 11.08.2021 08.09.2021	14.07.2021 28.07.2021 11.08.2021 25.08.2021 08.09.2021 22.09.2021	-
Modliborzyce	05.07.2021 02.08.2021 13.09.2021	05.07.2021 19.07.2021 02.08.2021 16.08.2021 30.08.2021 13.09.2021 27.09.2021	06.07.2021 20.07.2021 03.08.2021 17.08.2021 31.08.2021 14.09.2021 28.09.2021
Modliborzyce – zabudowa wielorodzinna	08.07.2021 06.08.2021 08.09.2021	05.07.2021 12.07.2021 19.07.2021 26.07.2021 02.08.2021 09.08.2021 16.08.2021 23.08.2021 30.08.2021 06.09.2021 13.09.2021 20.09.2021 27.09.2021	05.07.2021 12.07.2021 19.07.2021 26.07.2021 02.08.2021 09.08.2021 16.08.2021 23.08.2021 30.08.2021 06.09.2021 13.09.2021 20.09.2021 27.09.2021

CHARYTATYWNY BIEG PO ŻYCIE DLA ANI

W dniu 6 czerwca 2021 r. na Zoom Natury w Janowie Lubelskim, z inicjatywy nauczycielki języka angielskiego Pani Jolanty Błachy oraz Lucji Wieleby studentki prawa UMCS Lublin, odbył się bieg charytatywny nazwany Biegiem po życie dla Ani.

Impreza zorganizowana została przy wsparciu finansowym Gminy Modliborzycy oraz Powiatu Janowskiego. Głównym celem imprezy było

zebranie środków na ratowanie życia i zdrowia Ani Orłowskiej, u której wykryto rzadką chorobę SMA1. Ania potrzebuje natychmiastowego podania leku, uważanego za najdroższy lek świata, bo jego koszt to 9,5 mln złotych. Rodzice Ani zwracają się

o pomoc do wielu fundacji i stowarzyszeń, ogłaszają zbiórki publiczne i proszą o wsparcie wszystkich ludzi dobrego serca, ponieważ sami nie są w stanie udźwignąć kosztów sfinansowania terapii genowej.

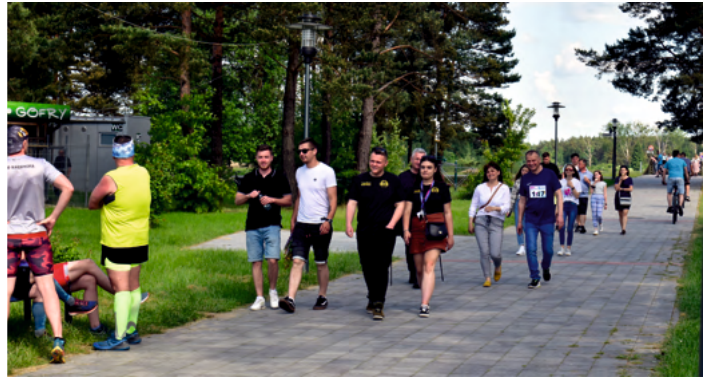
Celem biegu było również upowszechnianie aktywności fizycznej: biegania, marszu Nordic Walking, a także spaceru jako najprostszyc form ruchu oraz zachęcanie osób do aktywnego spędzania wolnego czasu i prowadzenia zdrowego trybu życia.

Założone przez Organizatorów cele zostały spełnione, bowiem wydarzenie to cieszyło się dużym zainteresowaniem ze strony mieszkańców Janowa Lubelskiego i okolic, a także osób przebywających w Janowie w celach turystycznych. W samym biegu na dystansie 3,5 km wystartowały 254 osoby. Wśród biegających przeważali ci, którzy pokonali trasę biegu rekreacyjnie, ale byli również tacy uczestnicy, którzy rywalizowali o czołowe lokaty. Wśród kobiet najlepszy czas zanotowała Joanna Korzeniowska z Lublina, uzyskując czas 18:02 minuty, a wśród

mężczyzn najszybszym okazał się Piotr Dudziński z Rzeszowa, pokonując trasę w czasie 15:35 minut. Należy podkreślić, iż wśród startujących swoją obecność

zaznaczyły kluby i stowarzyszenia sportowe: MKS Janowianka Janów Lubelski, Bike Club Janów Lubelski oraz Judo Team Modliborzycy. Wśród biegających byli również uczniowie i nauczyciele ze szkół janowskich oraz z Modliborzycy.

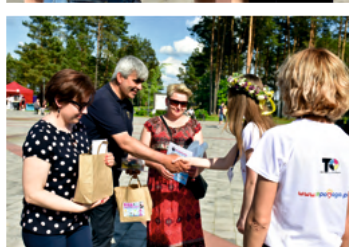
Organizatorami wydarzenia były: Gminny Uczniowski Klub Sportowy w Modliborzycach, Koło Gospodyń Wiejskich „Wysokie Obcasy” w Modliborzycach, Zespół Szkół Technicznych w Janowie Lubelskim oraz Zespół Szkół w Modliborzycach. Każdy z Organizatorów miał do wykonania

swoje zadania. Gminny Uczniowski Klub Sportowy w Modliborzycach odpowiadał za sprawne przeprowadzenie biegu, czuwał nad zapisami i rejestracją wyników. Koło Gospodyń Wiejskich „Wysokie Obcasy” wystawiło własne stoisko, w którym członkinie koła serwowały pyszne smakołyki, zapewniały ciepłe i zimne napoje oraz kwestowały do puszek, zaś szkoły wystawiając własne stoiska promowały wydarzenie. Na szkolnych stoiskach można było otrzymać liczne gadżety promocyjne oraz atrakcyjne vouchery, ufundowane przez lokalnych przedsiębiorców i osoby prywatne.

Pieniądze zebrane z voucherów trafiły do puszek, a następnie zostały komisyjnie zliczone i przekazane organizatorowi zbiórki. Dzięki tak przeprowadzonej akcji udało się w tym dniu zebrać kwotę blisko 30 000 złotych, co jest dużym sukcesem Organizatorów i sporym wsparciem finansowym dla Rodziców chorej Ani, która czeka na podanie leku.

Warto podkreślić, że wydarzenie odbyło się pod patronatem: Powiatu Janowskiego, Gminy Modliborzycy i Gminy Janów Lubelski, a wódrarze JST w osobach Pana Artura Pizonia, Pana Witolda Kowalika oraz Pana Krzysztofa Kołtysia osobiście wzięli udział w wydarzeniu.

Bardzo dziękuję wszystkim instytucjom oraz osobom prywatnym za wsparcie organizacyjne oraz finansowe, w sposób szczególny dziękuję Zarządowi Parku Rekreacji Zoom Natury za duże wsparcie logistyczne podczas wydarzenia.

Mariusz Wieleba
foto. Daniel Ożóg

Z ŻYCIA DZIENNEGO DOMU „SENIOR+”

Po kolejnej długiej przerwie Seniorzy powrócili do Placówki i biorą aktywny udział w zorganizowanych zajęciach. Pierwsze prace związane były z zagospodarowaniem części ogrodu na warzywniak. Mamy nadzieję, iż ogórki, pomidory i cukinia, pielęgnowane przez Seniorów dadzą obfite plony, z których powstaną pyszne potrawy. W dalszym ciągu bardzo uroczysto obchodzimy święto każdego z uczestników, jakim są imieniny. Podtrzymaliśmy coroczną tradycję wicia wianków na zakończenie Oktawy Bożego Ciała.

Z okazji Dnia Flagi Rzeczypospolitej Polskiej włączyliśmy się w akcję zorganizowaną przez MRiPS, robiąc zdjęcie z flagą, za które otrzymaliśmy flagę z godłem Polski.

W dniu 22 czerwca 2021 r. zaprzyjaźniony z naszą placówką ks. prałat Józef Brzozowski odprawił Mszę Świętą w intencji Domu, po której został poświęcony nowy samochód, przekazany przez Dyrektora Caritas Diecezji Sandomierskiej ks. Bogusława Pituchę na rzecz Seniorów.

Anna Świeca

WSPOMNIENIE O ZYGFRYDZIE GŁOWACKIM

W wieku 95 lat zmarł pan Zygfryd Głowacki – Zasłużony dla Gminy Modliborzyce, człowiek o bogatych doświadczeniach życiowych, w którego życiorysie zapisały się różne wydarzenia historyczne okresu II wojny światowej, czasów powojennej Polski oraz czasów współczesnych; jeden z najstarszych przedstawicieli lokalnych struktur AK; człowiek o ogromnej wrażliwości patriotycznej.

Pan Zygfryd Głowacki urodził się 1 stycznia 1926 roku w Modliborzycach w znanej i uznanej rodzinie Ignacego Głowackiego i Weroniki Głowackiej z domu Siwkiewicz. Od wczesnych lat dzieciennych życie go nie oszczędzało, bowiem przyszło mu żyć w trudnych dla Polski czasach wojny i okupacji. W 1939 roku w wyniku agresji Niemiec na Polskę nastąpiły ciężkie czasy, które doświadczyły rodzinę p. Głowackich.

Pan Zygfryd w tym czasie bacznie obserwował wydarzenia i wraz z bratem Longinem starał się na miarę swoich sił i możliwości pomagać organizacjom walczącym z okupantem niemieckim. Bolesnym wydarzeniem w życiu Pana Zygfryda był dzień 26 sierpnia 1942 roku, kiedy to Niemcy zabrali z domu ojca i brata Longina i w dołach za górą Cegielnią, około 1 km od Modliborzyca rozstrzelano ich za przynależność do tajnej organizacji zbrojnej. To traumatyczne wydarzenie wyzwoliło w Panu Zygfrydzie jeszcze większą

wolę walki z hitlerowskim najeźdźcą. Niestety wkrótce potem został zabrany przez Niemców do pracy przymusowej. Spędził 10 miesięcy w Dęblinie, po czym zbiegł i powrócił do domu rodzinnego. W czasie wojny pomagał partyzantom jako łącznik, kurier i zwiadowca. Mimo młodego wieku, wykazywał się niezwykłą odwagą i męstwem, często narażając swe życie i zdrowie.

Po wyzwoleniu Pan Zygfryd rozpoczął działalność zawodową, zakładając sklep spożywczy. W okresie PRL-u Pan Zygfryd zajmował się handlem oraz usługami. Był aktywnym członkiem Cechu Rzemiosł Różnych w Janowie Lubelskim.

Niestety, za swe wyraźne poglądy oraz rodzinne powiązania w okresie PRL-u niełatwo było mu funkcjonować. Często był narażony na trudności ze strony organów władzy państwowej, wręcz upokarzany. W latach 1945-1965 kilkakrotnie był zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy SB za swe związki z AK. Mimo tego zawsze starał się dochować wartości swych młodościowych ideałów. Zawsze były mu bliskie, mimo przeciwności losu, wartości nadrzędne: Bóg, Honor, Ojczyzna. To Pan Zygfryd w czasach PRL-u, w czasach zakazanych pamiętał o ważnych datach z historii naszego narodu.

Był inicjatorem upamiętnienia rocznicy 11 Listopada jako Dnia Odzyskania Niepodległości, 3 Maja jako święta Konstytucji. Zawsze pamiętał o rocznicy 1 września, 8 września, a w witrynie jego mieszkania znajdowały się stosowne dekoracje o charakterze narodowo – patriotycznym.

Po 1989 roku, po transformacji ustrojowej, pozostał aktywnym propagatorem myśli patriotycznej. Chętnie włączał się w uroczystości lokalne organizowane przez kościół, samorząd gminny czy organizacje społeczne. Jego aktywność uwidaczniała się poprzez jego wystąpienia publiczne, apele do młodzieży i dorosłych.

27 kwietnia 2017 roku za swoją działalność na rzecz lokalnej społeczności decyzją Rady Miejskiej w Modliborzycach otrzymał tytuł „Zasłużony dla Gminy Modliborzyce”.

Pan Zygfryd Głowacki był człowiekiem o bogatych doświadczeniach życiowych. W jego życiorysie zapisały się różne wydarzenia historyczne okresu II wojny światowej, czasów powojennej Polski oraz czasów współczesnych. Bez wątpienia był człowiekiem o ogromnej wrażliwości patriotycznej.

Biblioteka u Kazimierza w Modliborzycach

KONKURS RECYTATORSKI

W poniedziałek, 31 maja 2021 r., gościliśmy w bibliotece przedszkolaki z Samorządowego Przedszkola w Modliborzycach wraz z wychowawczyniami. Okazją był już 11. Mały Konkurs Recytatorski dla Przedszkolaków, który co roku organizuje nasza biblioteka (w tamtym roku z powodu pandemii konkurs nie odbył się).

W tym roku tematem konkursu były „EKO-Wiersze”, czyli poezja dla dzieci o tematyce ekologicznej. Do konkursu zgłosiło się 37 dzieci. Zaprezentowały one wybrany przez siebie utwór o tematyce przyrodniczej i ekologicznej, a podstawowym celem konkursu było kształtowanie postaw proekologicznych oraz uwarżliwianie dzieci na piękno przyrody.

W skład tegorocznego jury wchodziły Panie: Marzena Dolecka-Jocek - Sekretarz Gminy Modliborzycy oraz Wanda Trójczak – dyrektor biblioteki.

Jury miało twarde orzech do zgryzienia, bo wszystkie dzieci zaprezentowały się bardzo dobrze. Po naradach postanowiło w każdej grupie przyznać kilka wyróżnień. Występy oceniono biorąc pod uwagę m.in. dobór tekstu do tematyki, możliwości i wieku dziecka, pamięciowe opanowanie tekstu, interpretacja tekstu oraz ogólny wyraz artystyczny.

A że wszystkie dzieci zaprezentowały się świetnie, nikt nie wyszedł od nas z pustymi rękoma, uczestnicy konkursu otrzymali pamiątkowe dyplomy oraz drobne upominki.

Konkurs wpisał się w ogólnopolską akcję „Každy cel jest ważny”. To akcja promująca 17. Celów Zrównoważonego Rozwoju Agendy 2030 ONZ, które mają zostać osiągnięte przez świat do 2030 roku. Cele te skupiają się wokół 5 obszarów: ludzi, planety, dobrobytu, pokoju, partnerstwa. Cele obejmują szeroki zakres wyzwań, m. in.: uwarżliwienie na kwestię szeroko rozumianego ubóstwa i głodu, promująca dobre zdrowie i jakość życia, dobrą jakość edukacji, czystą i dostępną energię, wzrost gospodarczy i godną pracę, innowacyjność, mniej nierówności, zrównoważone miasta i społeczności, odpowiedzialną produkcję i konsumpcję, działania z dziedziny klimatu.

NAGRODA DLA KLUBOWICZKI Z DKK DLA DZIECI

Miło nam poinformować, że w ramach całorocznego konkursu organizowanego przez Instytut Książki na recenzję dla klubowiczów skupionych w Dyskusyjnych Klubach Książki w kategorii dzieci i młodzież

nagrodę za miesiąc luty otrzymała Alicja Frączek, z DKK działającego przy naszej bibliotece, za recenzję książki „Kod przyjaźni” autorstwa Stacji Deutsch.

Alicji gratulujemy, a naszych klubowiczów, tych dużych i tych małych, zachęcamy do pisania (a także rysowania!) recenzji przeczytanych książek!!!

SPOTKANIE AUTORSKIE Z RENATĄ PIĄTKOWSKĄ

W piątkowy poranek, 18 czerwca 2021 r., mieliśmy ogromną przyjemność gościć znaną i ulubioną pisarkę dla dzieci i młodzieży – Renatę Piątkowską wraz z fantastyczną lektorką – Malwiną Kożurno. W spotkaniu uczestniczyły dzieci z klas pierwszych szkoły podstawowej w Modliborzycach oraz członkowie Dyskusyjnego Klubu Książki dla dzieci, działającego przy naszej bibliotece.

Renata Piątkowska jest autorką około 50 książek, w tym kilku wpisanych na Złotą Listę Fundacji ABCXXI Cała Polska Czyta Dzieciom. Trafiają na nią tytuły książek, które uczą, pobudzają do refleksji lub śmiechu, doskonałą język, rozwijają wyobraźnię i promują dobre wzorce zachowań. Jest laureatką m.in. Nagrody Literackiej im. Kornela Makuszyńskiego i Nagrody Literackiej im. Astrid Lindgren oraz nagrody w konkursie „Przecinek i Kropka”. Za całokształt twórczości pisarka otrzymała Nagrodę im. Marii Weryho-Radziwiłłowicz, a także została odznaczona medalami za Zasługi dla Ochrony Praw Dziecka Infantis Dignitatis Defensori i Ludziom Czyniącym Dobro. Renata Piątkowska jest również Kawalerem Orderu Uśmiechu.

Malwina Kożurno – znakomita lektorka, o doskonałej dykcji i niepowtarzalnym głosie, którą można usłyszeć między innymi w audiobookach z powieściami dla dzieci autorstwa Renaty Piątkowskiej, a także w Programie III Polskiego Radia.

Tematem piątkowego spotkania były zwierzęta, a dokładniej „Zbój, Mruk i reszta, czyli nasi bracia mniejsi w książkach R. Piątkowskiej”. Jego celem było wzbudzenia w dzieciach empatii dla zwierząt i opierało się na książkach „Zbój”, „Mruk”, „Najwierniejsi przyjaciele”, „Okno w oko ze zwierzakiem”.

Dzieci z zaciekawieniem słuchały opowieści o wielu zwierzętach, które często są głównymi bohaterami książek pani Renaty. Pani Malwina zaś, czytając fragmenty omawianych książek, wywołała na twarzy dzieci szerokie uśmiechy.

Autorka, wyraźnie podkreślała, że dzięki czytaniu książek nasza wyobraźnia się rozwija, sami kreujemy wtedy wygląd bohaterów, mamy szansę być współautorem opowieści.

Po spotkaniu był czas na wspólne zdjęcia, autografy i podziękowania.

Spotkanie autorskie odbyło się w ramach Dyskusyjnego Klubu Książki dla dzieci i zostało sfinansowane przez Instytut Książki w ramach Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa.

OD TRZECIEGO ROCZKU BEZ KSIĄŻECZKI ANI KROCZKU

Czytanie dzieciom już od najmłodszych lat ma pozytywny wpływ na ich rozwój. Czytanie poszerza wiedzę, zasób słownictwa i wyobraźnię, dlatego tak ważne jest, by zaznajamiać dzieci z książkami już od małego. Stąd też szereg akcji mających na celu zachęcenie dzieci do czytania i odwiedzania bibliotek.

Jedną z nich jest organizowana już od 13 lat przez naszą bibliotekę akcja „Od trzeciego roczku bez książki ani kroczku”. Zgodnie z tradycją zaprosiliśmy do naszej biblioteki grupę 3-latków z modliborzyckiego przedszkola. Dzieci otrzymały książeczki ufundowane przez Burmistrza Modliborzyc – Witolda Kowalika. Był też czas na zabawę i oczywiście czytanie książek, które w tym roku przeczytała dzieciom pani Marzena Dolecka-Jocek – sekretarz Gminy Modliborzyc. To pierwszy kontakt maluchów z książką i naszą biblioteką i mamy nadzieję że nie ostatni....

KONKURS PLASTYCZNY

W czerwcu Biblioteka u Kazimierza w Modliborzycach zorganizowała konkurs plastyczny pt. „Chociaż lat niewiele mam, o swoje zdrowie dbam”. Konkurs adresowany był do uczniów klas I-III szkoły podstawowej w Modliborzycach. Zadaniem konkursowym było wykonanie pracy plastycznej w formacie A4, w dowolnej technice, tematyka pracy musiała być związana ze zdrowym trybem życia.

Celem konkursu było propagowanie zdrowego trybu życia,

rozwój świadomości zdrowotnej dzieci, rozwijanie wyobraźni i kreatywności dzieci poprzez działania plastyczne w różnorodnych technikach plastycznych. Do konkursu zgłosiło się 13 dzieci. Komisja konkursowa postanowiła przyznać następujące miejsca:

- Klasy I:
 - I miejsce: Bartłomiej Buczek, Patrycja Frączek
 - II miejsce: Katarzyna Lewandowska
- Klasy II:
 - I miejsce: Marcelina Lenart, Natalia Małkiewicz, Katarzyna Mulińska, Hubert Szpyt, Alicja Wąsek
 - II miejsce: Weronika Hajzer, Jakub Szwedo, Jagoda Tes
- Klasy III:
 - I miejsce: Kinga Drelich, Maja Wronka.

Nagrody wręczone zostały we wtorek, 22 czerwca 2021 r.,

w Zespole Szkół w Modliborzycach. Gratulujemy wszystkim nagrodzonym i zapraszamy do udziału w kolejnych konkursach.

K.Pyć

FILIA W STOJESZYNIE PIERWSZYM

Filia w Stojeszynie Pierwszym z dumą przedstawia twórczość swoich Klubowiczów z Młodzieżowego Dyskusyjnego Klubu Książki

„Misja w przyszłość”

Była sobota 26 czerwca o 6.30 2021 r. Jestem początkującym reporterem i zostałem wybrany do pewnej misji. Misja w przyszłość. Wszystko zaczęło się bardzo normalnie, jadłem śniadanie i piłem kawę, aż tu nagle usłyszałem dzwonek do drzwi. Kiedy je otworzyłem, zobaczyłem dwóch agentów w smokingach, okularach przeciwsłonecznych i ze słuchawkami w uszach. Powiedzieli mi, że zostałem wybrany do misji w przyszłość. Gdy to usłyszałem, bez zastanowienia pobiegłem się ubrać i przygotować. Wiedziałem, że to mógł być dla mnie wielki krok do sławy.

Tajemniczy panowie zaprowadzili mnie do czarnego samochodu z przyciemnianymi oknami, oni siedli z przodu, a ja z tyłu. Podróż trwała długo, więc zdążyłem nabrać wątpliwości. Mój wewnętrzny głos mówił mi następujące rzeczy: „A co jeśli to podstęp?”, „A co jeśli zginiesz?”, „A co jeśli nie wrócisz?”, „A co jeśli...”. I tak cały czas. Gdy dojechaliśmy, ci panowie zaprowadzili mnie do dziwnego budynku. Ten budynek należał do korporacji „Lepsze jutro”. W środku znajdowała się masa różnego sprzętu np. promień zmniejszający, prototypy robotów, dziwne zwierzęta przypominające dinozaury, maszyna do klonowania. I tak dalej. Mnie zaprowadzili przed dziwną kapsułę, która przypominała kapsułę czasu. Przy biurku stał pewien doktor, który patrzył na zaawansowane plany, wreszcie odwrócił się, podszedł do mnie i powiedział szalonym i nieobliczalnym głosem:

- Czy jesteś gotowy na przygodę? – przypiął mi na rękę dziwny zegarek i dał równie dziwny plecak.
- Nie jestem przekonany - odpowiedziałem przestraszonym głosem.
- Nonsens! - powiedział i wepchnął mnie do kapsuły.

Kiedy ja krzychałem, żeby mnie wypuścić, on udawał, że mnie nie słyszy - widać było, że to wariat. Kiedy on z szaleństwem w oczach nacisnął czerwony guzik, ja poczułem dziwne mrowienie i ni stąd, ni zowąd znalazłem się na nietypowej pustyni, nagle zrobiło mi się słabo, a mój zegarek zaczął dziwnie pikać i znalazła się na nim następująca informacja: „Niski stan powietrza, użyj maski tlenowej znajdującej się w plecaku”. Po tym jak przeczytałem komunikat, bezzwłocznie zdjąłem plecak i założyłem maskę tlenową. Nie wiedziałem, gdzie jestem, kiedy znów spojrziałem na zegarek, zorientowałem się, że jest 26 czerwca, ale 2088 r. Nie wiedziałem co mam zrobić, więc zachowując zdrowy rozsądek postanowiłem iść naprzód. Nie musiałem iść daleko. Po dziesięciu kilometrach i po ciężkiej wspinaczce znalazłem miasto wielkie miasto. Zbliżał się zmrok, więc pobiegłem w jego stronę. W mieście byli ludzie, ale inni niż ci, których znamy. Oni zamiast rąk i nóg mieli części robotów, na billboardach był napis „Ulepsz swoje ciało”. Billboard ten ufundowała korporacja „Lepsze jutro”.

Po chwili pobiegłem do korporacji, kierunek wskazywał mi zegarek. Gdy tam dobiegłem, praktycznie nic się nie zmieniło. Co ciekawe, wszyscy mnie tu znali. Gdy tak szedłem, ukazał mi się naukowiec, który mnie tu wysłał. Lecz okazało się, że to był jego pra-, pra-, prawnuk, który przywił mnie jak starego przyjaciela. Powiedziałem mu, że chcę wrócić do domu. A on powiedział mi, że to nie niemożliwe z braku jednej części, mowa tu o kamieniu księżycowym, który spoczywa w pewnej świątyni. Dał mi mapę i powiedział, że bym przyniósł mu ten kamień.

Podróż była długa i męcząca. Szedłem z dwoma mężczyznami, którzy mi pomagali. Po paru dniach doszliśmy do świątyni księżycy. Z zewnątrz była piękna, ale w środku była jeszcze piękniejsza. Bogactwa, diamenty i klejnoty na podłodze i w ścianach – w życiu nie widziałem nic piękniejszego. Na końcu długiego korytarza widać było jasne światło, które rosło z każdym krokiem. Na końcu korytarza ukazał nam się okrągły kamień wielkości ręki. Ledwo go dotknąłem i padłem na ziemię.

Gdy się ocknąłem, kamienia i moich pomocników nie było. Pobiegłem ile sił w nogach do wyjścia i zobaczyłem moich pomocników, jak uciekali z kamieniem. Ja ze łzami w oczach padłem na ziemię. W piasku znalazłem coś przypominającego broń z napisem „działo spowalniania czasu”. Gdy to przeczytałem zacząłem celować w złodziei, strzeliłem i zaczęli zwalniać, a ja, ucieszony, pobiegłem w ich stronę, zabrałem kamień i schowałem do plecaka. W plecaku wyczułem coś podobnego do deskorolki, wyciągnąłem i zobaczyłem deskorolkę (czyli latającą deskę). Stałem na nią i pognałem do miasta. Na desce poszło to szybciej. Gdy dotarłem na miejsce, przekazałem kamień doktorce, a on naprawił kapsułę. Po krótkim pożegnaniu wszedłem do kapsuły, doktorce nacisnął guzik, a ja znów poczułem mrowienie i wróciłem do domu. Gdy wróciłem, wszystko się zmieniło moja twarz pojawiła się w telewizji i gazetach. Po paru latach dziennikarstwo mnie znudziło, więc założyłem rodzinę i tą historię opowiadałem swoim dzieciom, a one swoim. A co do ciebie czytelniku, możesz wierzyć lub nie, ale tak było naprawdę.

KULTURA

TELEDYSKI

Przez dwa dni marca gościliśmy na naszej scenie JJ Band, jeden z najbardziej utytułowanych zespołów bluesowych w Polsce. Trwały prace nad dwoma teledyskami do utworów z nowej płyty „2021”, która jest już w sprzedaży. Pierwszy z nich, „Let's work together”, utrzymany w czarno-białej kolorystyce, od kilku tygodni można już oglądać. Gdy ten numer trafi do rąk czytelników, drugi klip do utworu „Me & My Guitar”, również będzie dostępny na kanale YouTube (wystarczy wpisać JJ Band). Obydwa

teledyski pracowicie i zawodowo zrealizował Hubert Ryfiński. Z radością i satysfakcją zauważyliśmy, że zdjęcie na samym krążku i okładce płyty pochodzi z naszej sceny (niemałą rolę odegrało nasze stare pianino i nowe wzmacniacze gitarowe). Na płycie znalazły się również oficjalne podziękowania dla GOK-u. Możliwe, że pod koniec sierpnia będziemy gościć zespół na koncercie w Modliborzycach.

W marcu Hubert Ryfiński zrealizował również krótki film promujący Liceum Ogólnokształcące w Modliborzycach, w którym wystąpili uczniowie LO.

MALUJEMY
PASTELAMI

W kwietniu Tarnobrzeski Dom Kultury organizował 22. edycję Konkursu Plastycznego „Malujemy pastelami”, którego tematem był „świat abstrakcji”. Konkurs swoim zasięgiem obejmował trzy województwa: podkarpackie, świętokrzyskie i lubelskie. Wśród nadesłanych 85 prac w trzech kategoriach wiekowych, wyróżnienie zdobyła Julia Bańka z Modliborzyc w kategorii 8-12 lat. Julia, poza rozwijaniem swoich zdolności plastycznych, bierze udział w konkursach wokalnych i tańczy w jednym z naszych zespołów.

ROZŚPIEWANY
CHRZĄSZCZ

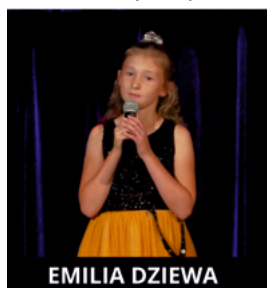
1 czerwca 2021r. w Szczepreszynie, na 23. Festiwalu Piosenki „Rozśpiewany Chrząszcz” Alicja Wąsek z Modliborzyc zajęła II miejsce i zdobyła „Srebrnego Chrząszcza” w kategorii II (klasy I-IV szkoły podstawowej). Podczas dwudniowego festiwalu na scenie wystąpiło 102 uczestników w czterech kategoriach wiekowych.

foto. A.Wąsek

ŚPIEWAJĄCY SŁOWIK

Powiatowe eliminacje do Wojewódzkiego Festiwalu Piosenki Dziecięcej i Młodzieżowej „Śpiewający Słowik”, w tym roku Janowski Ośrodek Kultury przeprowadził na podstawie nagranych i przesłanych prezentacji. Nagrania realizowaliśmy oczywiście na scenie GOK-u z udziałem 10 wokalistów.

EMILIA DZIEWA

OLA TARDYŚ

Pierwsze miejsca i nominacje do wojewódzkiego finału zdobyły; w kategorii II - Nikola Daniewska i w najstarszej kategorii - Ewelina Gąska.

W I kategorii Alicja Wąsek zajęła drugie a Ola Tardyś - trzecie miejsce. W drugiej kategorii Emilka Dziewa zdobyła II nagrodę.

W dniach 14-15 czerwca 2021 r. w Rykach, tym razem już „na żywo”

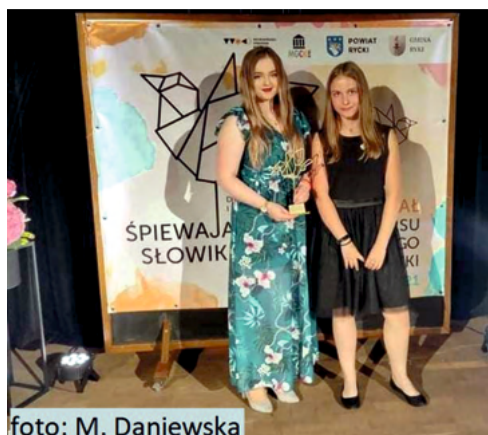

foto: M. Daniewska

odbył się wojewódzki finał festiwalu. Młodych artystów oceniali: Wanda Kwietniewska - przewodnicząca Jury, wokalistka, liderka zespołu „Wanda i Banda”, Wojciech Cugowski - muzyk, wokalista i Piotr Markowski - muzyk oraz trener wokalny. Ewelina Gąska oryginalną interpretacją utworu „Co mi panie dasz” urzekła jurorów i zdobyła najwyższe trofeum – „Złotego Słowika” (brązowego wyśpiewała na poprzednim festiwalu, 2 lata temu).

DZIECKO W FOLKLORZE

W dniach 19 i 20 czerwca 2021r. w Baranowie Sandomierskim odbywał się XXVII Ogólnopolski Festiwal Folklorystycznej Twórczości Dziecięcej DZIECKO W FOLKLORZE. Główną ideą festiwalu jest krzewienie wśród dzieci i młodzieży kultury tradycyjnej w jej różnych przejawach i zakresach oraz zachęcanie młodych artystów do jej kultywowania. Tegoroczna edycja odbywała się w formie hybrydowej; część wykonawców wystąpiła na żywo, część była oceniana na podstawie nadesłanych nagrań audio-wideo. Komisja artystyczna oceniła 46 prezentacji w kilku kategoriach. „Rodzeństwo Lenart” z Wierchowisk (Marysia, Jagoda, Łucja, Adaś i Ignaś) otrzymało III nagrodę w kategorii grup śpiewaczych za kołysankę „Lulojże mi luloj” i pieśń sierocą „Za górami, za lasami”.

RODZEŃSTWO LENART

9 maja 2021r. w Janowskim Ośrodku Kultury na eliminacjach do Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych nagrody i wyróżnienia zdobyły: Stefania Suchora ze Stojeszyna oraz panie z zespołu „Facelia” z Wierchowisk.

KONCERT ŁĘCZYCKI I TYMKOFF

20 czerwca 2021 r. na naszej scenie wystąpił duet Łęczycki & Tymkoff. Wytrawni muzycy, którzy w autorski, pełen improwizacji sposób interpretują mniej i bardziej znane utwory blues-rockowe, znakomicie budując dramaturgię koncertu. Bartosz Łęczycki to jeden z najlepszych i najbardziej wszechstronnych harmonijkarzy w Europie, wielokrotnie uznawany za najlepszego harmonijkarza w Polsce. Marek Tymkoff - blues-rockowy gitarzysta, wokalista a także kompozytor i autor tekstów. Grał m.in. z Easy Rider, Krzysztofem Jaryczewskim, zespołem Wanda i Banda. W Modliborzycach wystąpił po raz pierwszy. I jak wszyscy występujący wcześniej artyści, był pod wrażeniem miejsca; „klimatu” sali widowiskowej,

akustyki, wyposażenia, oświetlenia. Trudno zrozumieć dlaczego nie zapelniliśmy wszystkich dostępnych miejsc, zwłaszcza po tak długiej przerwie w wydarzeniach artystycznych na żywo, bo koncert był doskonały.

A.Rząd
foto. arch. GOK

ECHO PRZEDSZKOLA W MODLIBORZYCACH

„MARZANNO, MARZANNO TY ZIMOWA PANNO...”

19 marca 2021 r. wszystkie Przedszkolaki z naszego przedszkola świętowały nadejście długo oczekiwanej wiosny. Aby podkreślić charakter tego dnia, w ubiorze każdego dziecka dominował kolor zielony. W naszym przedszkolu pożegnaliśmy zimą wraz z Marzanną, której powiedzieliśmy wierszyk i zaśpiewaliśmy wesołe piosenki. Mamy nadzieję, że wiosna zawita do nas na dobre a wraz z nią ciepłe i słoneczne dni.

Elżbieta Gąsiorowska

WIOSNA ŚPIEWEM MALOWANA

Miło nam poinformować, iż Hanna Powęska z grupy 5-latków zdobyła III miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Piosenki „Wiosna śpiewem malowana” zorganizowanym przez Przedszkole Miejsce nr 22 w Częstochowie. Poziom konkursu był bardzo wysoki, a komisja

konkursowa zwróciła uwagę na walory głosowe oraz interpretację utworu i osobowość sceniczną. W konkursie brał udział również Jakub Gierlach. W nagrodę za zdobyte miejsce na podium oraz udział w konkursie dzieci otrzymały dyplomy oraz drobne upominki. Gratulujemy!

Ewelina Kutyla

W DNIU WASZEGO ŚWIĘTA...

Rodzice to najważniejsze osoby w życiu każdego dziecka, a dziecko jest szczęściem i radością w życiu każdej mamy i każdego taty. By dać wyraz tym wszystkim uczuciom, tradycyjnie w naszym przedszkolu dzieci ze wszystkich grup świętowały Dzień Mamy i Dzień Taty.

GR. 3-LATKÓW

GR. 4-LATKÓW

GR. 4/5-LATKÓW

GR.5-LATKÓW

GR. 6-LATKÓW

Przedstawiciele wyrażyli swoją miłość, wdzięczność i szacunek poprzez wspólnie zaprezentowanie okolicznościowych wierszy i piosenek oraz wręczyły własnoręcznie wykonane laurki i upominki.

Elżbieta Gąsiorowska

DZIEŃ OCEANÓW W GRUPIE 5-LATKÓW

Co roku 8 czerwca w Polsce obchodzimy Światowy Dzień Oceanów, który jest świetną okazją, aby pokazać piękno podwodnego świata oraz dowiedzieć się, jak ważną pełnią rolę dla życia na Ziemi. Z tej okazji pięciolatki wybrały się w podróż w celu poszukiwania mieszkańców podwodnego świata. Dzieci poznały wiele gatunków morskich zwierząt oraz ciekawostki z nimi związane, zgłębiały tajemnice, jakie kryje w sobie środowisko wodne, wyszukując i zdobywając nowe wiadomości. Nie zabrakło również zabaw z kolorową chustą animacyjną, która zamieniła się w ocean, a także zabaw i tańców przy piosence „Ocean nam niestraszny”. Na koniec dzieci wykonały przepiękne, kolorowe prace – rybki w oceanie.

Ewelina Kutyla, Dorota Kańkowska

DZIECI SĄ NAJWAŻNIEJSZE

1 czerwca był w naszym przedszkolu okazją do świętowania, wesołej zabawy, czerpania radości z bycia przedszkolakiem. Wspólnie spędzony czas przyniósł wiele szczęścia i uśmiechu.

Wszystkim Dzieciom życzymy wspaniałego dzieciństwa, a Rodzicom dni bez trosk i zmartwień w wychowywaniu pociech.

Szczegółne życzenia zdrowia i siły kierujemy do małej Ani, która walczy o życie. Dla Ciebie, Aniu w naszym przedszkolu została zorganizowana akcja #grosikiAni. Zebrałiśmy 831 zł. Wiemy, że to zaledwie mała kropelka w potrzebie, ale kropelka darowana z serc przedszkolaków i ich rodziców oraz pracowników Samorządowego Przedszkola w Modliborzycach.

Dorota Kańkowska

CO NOWEGO W SAMORZĄDOWYM PRZEDSZKOLU W WIERZCHOWISKACH DRUGICH? POWITANIE WIOSNY

Pierwszy dzień wiosny wyglądał inaczej niż zwykle. Zielony kolor dominował wśród przedszkolaków. Podczas spaceru szukały pierwszych oznak nowej pory roku w najbliższym otoczeniu. Poznały również tańce, piosenki, zabawy, rozwiązywały krzyżówkę. Z radością tworzyły portret pani Wiosny i ozdabiały go. Mamy nadzieję, że wszystkie starania starszaków sprawią, iż wiosna zagości u nas już na dobre.

ZABAWA W TEATR

Kontakt dzieci z teatrem to nie tylko bycie widzami, ale także zabawy w teatr. Wspólne przygotowania sztuki teatralnej, wcielanie się w różne role, wykonywanie dekoracji to dobra zabawa. Daje mnóstwo radości.

AHOJ PRZYGODO!!!

„Hej, hej, heja ho jest piratów nas tu sto
Hej, hej, heja ha nas piratów każdy zna...”

Taka piosenka rozpoczęła piracką przygodę w grupie starszaków. Dziewczyny i silni piraci wyruszyli na poszukiwanie Czekoladowej Wiosny. Po wielu morskich przygodach na wzburzonym morzu dotarli do wiosny, gdzie zatańczyli taniec do piosenki „Chocolate”. Przedszkolaki składały papierowe statki, które brały udział w wyścigach. Piraci podzieleni na grupy przeciągali linę z chustką na swoje terytorium. Po udanej zabawie dzieci bawiły się przy muzyce w „Piatów i statki”. Każdy z nich musiał wskoczyć na swój statek. Jak przystało na prawdziwych piratów – starszaki odtanńczyły z szablami taniec do muzyki z filmu „Piraci z Karaibów”. W tym wyjątkowym dniu morskim rozbójnikom towarzyszył wesoły okrzyk: „Bum, cyk rata, rata nie ma to jak dzień pirata. Kto nam dziś na drodze stanie, temu kasza na śniadanie..”. Piracka przygoda zakończyła się prawdziwą bitwą morską na papierowe kule armatnie. Wszystkie przedszkolaki z wielkim zapałem,

uśmiechem wykonywały różne zadania. To był dzień wyjątkowy i pełen morskich atrakcji.

ZABAWY LOGOPEDYCZNE

Dzieci uczą się komunikowania poprzez naśladowictwo od swoich bliskich, rodziców. Następnie na etapie przedszkolnym od rówieśników, nauczycieli. Wszelkie nieprawidłowości, zaburzenia rozwoju mowy wpływają na funkcjonowanie we wszystkich sferach rozwoju. Dlatego odwiedziła dzieci

w grupie starszej pani Ania Niedźwiedź, która jest logopedą. Przeprowadziła szereg ciekawych ćwiczeń i zabaw wspierających rozwój mowy.

Z.Szwedo

DZIEŃ MATKI

26 maja obchodziliśmy w przedszkolu ważne święto - Dzień Matki. Przedszkolaki z grupy starszej chcąc wyrazić swoją wdzięczność i miłość przygotowały mamom niespodziankę. Poprzez wiersze, piosenki

i życzenia przypomnieli swoim mamom, jak bardzo je kochają. Występ dzieci został nagrany i umieszczony na stronie szkoły. W tym dniu dzieci wręczyły mamom laurki przygotowane w przedszkolu oraz złożyły najserdeczniejsze życzenia.

M. Krzysztoń

Wiosna w grupie młodszej minęła bardzo pracowicie i szybko... Nie sposób wymienić i zaprezentować wszystkich atrakcji, w których uczestniczyliśmy. Pierwsze wiosenne spacerunki i obserwacje środowiska przyniosły mnóstwo wrażeń przyrodniczych. Przygotowanie niespodzianek dla Mam było bardzo miłym akcentem naszej codziennej pracy, uczestniczenie w Dniu Dziecka – to sama przyjemność, włączenie się w akcję podjętą przez Samorząd

Uczniowski „Grosiki dla Ani” – to dar serca dla małej koleżanki, spotkanie z funkcjonariuszami policji – to wspaniała lekcja bezpieczeństwa tuż przed wakacjami, jeszcze przygotowujemy niespodziankę dla naszych Tatusiów i możemy już żegnać przedszkole – ale tylko na czas wakacji, bo we wrześniu wrócimy wypoczęci z jeszcze większym zapałem do pracy.

A.Budkowska

PUBLICZNE PRZEDSZKOLE W STOJESZYNIE PIERWSZYM WIOSNA W PRZEDSZKOLU

W poniedziałek 22 marca 2021 r. dzieci z naszego przedszkola świętowały nadejście wiosny. Aby podkreślić charakter tego dnia wszyscy ubrani byli w zielone ubrania.

Dzień rozpoczęliśmy od zagadek i rozmów o nowej porze roku oraz od wesółych zabaw. Następnie przedszkolaki zaprezentowały się w inscenizacji pt. „Spóźniony słowik” Juliana Tuwima. W rolę pana Słowika wcielił się Gabrys L. natomiast panią Słowikową była Kornelia M. Dzieci recytowały wiersze i śpiewały piosenki o tej radosnej i kolorowej porze roku. I wtedy na scenie pojawiła się Pani Wiosna w ukwieconym kapeluszu i zielonej sukni z bukietem kwiatów w ręku - Lena G. Jeśli mówimy o wiosnie to musi być tutaj też ciepłutkie Słoneczko- Dagmara P. i niezbędny Deszczyczek – Julka F. Wiosnę powitała także Biedronka -Justyna P.

Mamy nadzieję, że upragniona wiosna na dobre pozostanie z nami, zazieleni łąki, drzewa i trawy oraz pozwoli rozkwitnąć kwiatom!

Agnieszka Kaproń i Dorota Żurawicz

ŚWIATOWY DZIEŃ WODY

22 marca to Światowy Dzień Wody, także dzieci z naszego przedszkola włączyły się w obchody tego święta. Podczas zajęć dzieci poznały znaczenie wody w życiu człowieka, zwierząt i roślin. Dzieci brały udział w zabawach, rozwiązywały zagadki, wykonały opaski na głowę

z kropelką wody. Ćwiczyły umiejętność wnioskowania o zjawiskach przyrodniczych na podstawie obserwacji i doświadczeń: Jaka jest woda? Czy coś w tej wodzie jest? Co pływa w wodzie, a co tonie? Wsłuchiwały się w odgłosy wody i odgadywały poszczególne dźwięki: woda kapiąca z kranu, gotująca się w czajniku, napuszczana do wanny, płynąca w strumyku, deszcz. Na koniec dzieci mogły degustować różne wody mineralne. Wszystkie przedszkolaki już wiedzą, że woda jest niezbędnym źródłem życia i należy o nią dbać.

Agnieszka Kaproń

„NOWALIJKI”

Jeden z wiosennych dni upłynął nam pod hasłem wiosennych nowalijek. Tego dnia w roli głównej były oczywiście warzywa, które zakończyły cykl zajęć edukacyjnych pt. „Witaminy dla chłopaka i dziewczynki”, które odbywały się w naszym przedszkolu raz w miesiącu.

Tym razem mowa była o witaminach, ukrytych w wiosennych nowalijkach. Poprzez zabawę, taniec, śpiew przekonaliśmy się dlaczego warto jeść zielone warzywa, które jako pierwsze pojawiają się na wiosnę. Najwięcej atrakcji przyniosło dzieciom śniadanie, które wyjątkowo w ten dzień samodzielnie przygotowały, robiąc kolorowe kanapki z dodatkiem

szczypiorku, sałaty, rzodkiewki, ogórka i pomidora. I oczywiście najważniejsze zadanie - zjeść tak pysznie wyglądający posiłek. Chętnych nie brakowało i z apetytem pałaszowali kanapki. Tylko co nieliczni nie odważyli się na przełamanie smaków, ale mamy nadzieję, że z czasem też dadzą się przekonać.

NIECHAJ ŻYJE TRZECI MAJ

Majowe święta... dni, o których należy pamiętać.

Także dzieci z naszego przedszkola przygotowały montaż, upamiętniający to niezwykłe wydarzenie w dziejach naszego Narodu jakim było uchwalenie Konstytucji 3 Maja. Podczas uroczystości nie zabrakło biał – czerwonych chorągiewek oraz hymnu. Po odśpiewaniu hymnu przedszkolaki recytowały wiersze i śpiewały piosenki.

Dla małego dziecka pojęcie „Ojczyzna” może nie do końca jest zrozumiałe. Więc „aby w przyszłości rozumiało słowo: Polak - patriota - Polska - moja Ojczyzna, należy już teraz wspólnie z nimi obchodzić święta narodowe, uczyć szacunku i przywiązania do symboli narodowych, do rodzinnego kraju.

Kapron Agnieszka

DZIEŃ DZIECKA

Dzień Dziecka to jeden z najradośniejszych dni, na który czekają młodsze i starsze przedszkolaki. Mając na uwadze, że szczególnie w tym dniu dzieci powinny być uśmiechnięte, radosne i szczęśliwe, wszystkim zależy, aby był on pełen atrakcji, wyjątkowy i długo wspomniany.

I tak w grupie starszej dzieci mogły samodzielnie wykonać „gniotka”. W balon włożyły lejek, przez który sypały mąkę ziemniaczaną nie tylko do balona, mąka była wszędzie. Następnie zawiązywaliśmy supełek i gniotek gotowy. Na koniec została tylko kosmetyka a więc oczy, buzia, włosy. Takie zajęcia uczą cierpliwości

i pomysłowości. Przedszkolaki z grupy młodszej obejrzały na dużym ekranie bajkę.

Dzięki sprzyjającej pogodzie mogliśmy wyjść na powietrze i tam się bawić. Każde dziecko, wedle swojego uznania i zainteresowania mogło skorzystać z tego, co mu się podobało. Można było rysować kredą, były zabawy z chustą animacyjną, a także puszczanie baniek mydlanych. Miłą niespodzianką były lody, które dla wszystkich dzieci ufundował ksiądz a także pyszne babeczki, przygotowane przez Radę Rodziców.

Mamy nadzieję, że ten dzień dzieciaki długo będą pamiętać jako dzień bardzo udany, radosny, pełen wrażeń.

Wychowawcy oddziałów przedszkolnych

WYCIEZKA DO DOBOSZÓWKI

W dniu 18 czerwca 2021 r. dzieci z naszego przedszkola z grupy „Pszczółki” wybrały się na wycieczkę do gospodarstwa agroturystycznego „Doboszówka” w miejscowości Kalenne.

Gospodarstwo słynie z działalności edukacyjnej - nasze przedszkolaki miały okazję brać udział w warsztatach pt. "Od ziarenka do bochenka". Dzieci poznały rodzaje zbóż, a także narzędzia wykorzystywane dawniej w gospodarstwie takie jak: cep, żarna, a co najważniejsze - mogły same je używać, aby pozyskać mąkę. Z tej mąki wyrabiały ciasto i robiły i ozdabiały swoje własne chlebki, które upieczone w starym piecu, zabrały do domów. Przedszkolaki robiły także masło, które później mogły spróbować a także piły maślanekę. Ale to nie koniec atrakcji w "Doboszówce" - zwiedziliśmy mini zoo, gdzie mogliśmy pogłaskać i nakarmić zwierzęta. Były tam koniki, kozy, owce, króliki, bażanty. Największą frajdę dzieciom sprawiły chyba alpaki, które jadły dzieciakom z ręki. Był też czas na poczęstunek oraz swobodną zabawę na placu zabaw. Czas w Doboszówce minął niepostrzeżenie i - niestety - musieliśmy wracać do przedszkola. W drodze powrotnej wstąpiliśmy do pizzerii na smaczną pizzę. Wszyscy uczestnicy nieco zmęczeni, ale w dobrych nastrojach wrócili do przedszkola, gdzie czekali rodzice.

Agnieszka Kaproń

ZESPÓŁ SZKÓŁ W MODLIBORZYCACH

ZIELONE WYZWANIA

W lutym 2021r. rozpoczęła się akcja pod nazwą „Zielone Wyzwania”, organizowana przez Polski Związek Piłki Nożnej. Akcją ma zachęcić uczniów i dzieci trenujących w klubach do większej aktywności fizycznej oraz popularyzować grę w piłkę nożną. W każdym miesiącu jest do wykonania jedno wyzwanie. Nasza szkoła również zgłosiła swój udział w tych konkurencjach. Każde zadanie ma być potwierdzone nagraniem filmu i zamieszczeniem go na Facebooku, który potwierdza udział drużyny w podjęciu wyzwania. Filmy są oceniane przez profesjonalnych trenerów. W każdym zadaniu najlepsze trzy drużyny w danej kategorii wiekowej otrzymują sprzęt sportowy.

W marcu wyzwanie grupowe okazało się zbyt trudne szczególnie dla uczniów klas I, którzy jeszcze nie grają regularnie w piłkę nożną. Postanowiliśmy więc spróbować sił w wyzwaniu indywidualnym, które polegało na wykonaniu ćwiczeń gimnastycznych z rodzeństwem lub rodzicami. Tu „strzałem w 10” okazał się filmik nagrany przez siostry Patrycję i Alicję Frączek, który zajął 2 miejsce w Polsce. Trzeba przyznać, że jest to ogromny sukces, bo szkół i klubów, które wzięły udział w wyzwaniach w całym kraju jest bardzo dużo. Dzięki zaangażowaniu dziewczynek i ich rodziców, szkoła wzbogaciła się o sprzęt sportowy, który wykorzystamy, aby rozwijać młode talenty piłkarskie. Gratuluję dziewczynkom oraz ich rodzicom.

W maju wzięliśmy udział w kolejnym wyzwaniu grupowym. W kategorii U8 drużyna dziewczynek „Biedroneczki” i drużyna chłopców „Wróbelki” zajęła III miejsce. Jest to duży sukces naszych najmłodszych piłkarzy. Do szkoły trafiły oryginalne piłki sportowe, które będą służyły piłkarzom.

Tomasz Nalepa

KONCERT „WIOSENNE STROFKI”

Wiosna na dobre zagościła nie tylko w przyrodzie, ale i w klasie 2 A. Przyszła rozśpiewana i roztańczona, w barwnej sukni z kwiatów, ziół i traw, niosąc gałązkę bazi posrebrzanych i ciepły, słoneczny uśmiech dla ludzi. Dzieci na powitanie wiosny przygotowały koncert „Wiosenne strofki”, na który złożyły się wiersze i piosenki o tej budzącej nadzieję porze roku. Wiosna bowiem cieszy każdego. Napawa radością i optymizmem. Po koncercie odbył się wiosenny pokaz mody dziecięcej. Eleganckie kreacje i ich sposób prezentowania podkreślił niezwykle zdolności uczniów klasy 2 A. Dzieci nie tylko pięknie recytują wiersze i śpiewają piosenki, ale także z wdziękiem potrafią zaistnieć w świecie mody.

Przesyłamy wszystkim wiosenne pozdrowienia na wierzbowych listkach młodych i życzenia, by „weselej żyć i radośniej, gdy świat cały kwitnie i rośnie”.

Bożena Pikula

DLA KAŻDEGO COŚ ZDROWEGO

W marcu uczniowie klasy I b i II b aktywnie włączyli się w różnorodne działania w ramach programu promującego zdrowy styl życia – „Owoce, warzywa i produkty mleczne w szkole”. W czasie zajęć zorganizowane zostały spotkania z higienistką szkolną - p. M. Ciupak, na których w klasie I b zostały omówione zagadnienia związane ze zdrowym odżywianiem. Uczniowie z klasy II b na spotkaniu, wykorzystując monitor interaktywny obejrzeli prezentację związaną z piramidą zdrowego żywienia oraz omówiona została tak bardzo ważna dla młodego organizmu aktywność fizyczna. W czasie zajęć każdy uczeń czytał i samodzielnie odgadywał zagadki, dotyczące produktów niezbędnych w naszej codziennej diecie.

W ramach tych działań został również ogłoszony konkurs plastyczny „Zdrowie na talerzu”. Dzieci przygotowały piękne prace, które

zdobią korytarz szkolny. Dzięki temu zwrócili uwagę na to, jak ważną rolę w naszej codziennej diecie pełnią warzywa i owoce. Cieszy nas fakt, że tego typu działania podejmowane są chętnie, a tematyka zdrowia jest ważna dla dzieci i dorosłych w codziennym życiu. Oprócz wystawki korytarz szkolny zdobi również gazетка o witaminach i ich wpływie na nasze zdrowie.

Podsumowaniem wszelkich wykonywanych działań było zaprezentowanie przez uczniów z klasy II b pomysłu na drugie śniadanie. Przyniesione z domu, pieczołowicie przygotowane zdrowe posiłki mogli zjeść podczas drugiego śniadania. Uczniowie bardzo aktywnie uczestniczyli we wszystkich zajęciach o tematyce prozdrowotnej, a na koniec wykazali się bardzo dużą wiedzą przystępując do quizu wiedzy o zdrowiu. Wszyscy uczniowie bardzo dobrze wywiązali się z tego zadania.

Mamy nadzieję, że uczniowie szybko powrócą do zajęć na terenie szkoły i będziemy mogli kontynuować dalsze tematy i działania w ramach promocji zdrowego stylu życia.

E. Pyrak, B. Sokół

INTERAKTYWNA TABLICA

Dzieci z klasy pierwszej są ciekawe świata. Chętnie uczestniczą w procesie edukacyjnym i z zaangażowaniem wykonują różne zaproponowane im zadania. Nowe wiadomości i umiejętności nabywają również przy użyciu nowoczesnych źródeł i technologii. Dużą atrakcją

podczas zajęć jest korzystanie z aktywnej tablicy. Monitor interaktywny daje wiele możliwości i może być wykorzystany podczas różnych zajęć. W ramach lekcji z edukacji polonistycznej i przyrodniczej pierwszoklasiści oglądali filmy

edukacyjne, fragmenty lektur, bajki i baśnie. Podczas edukacji matematycznej usprawniali swoje umiejętności praktyczne i wiadomości z zakresu geometrii, doskonalili rachunek pamięciowy w zakresie 10 oraz rozwiązywali zadania tekstowe. Dużo radości sprawiły dzieciom zabawy ruchowe, słuchanie i śpiewanie odtwarzanych piosenek. Cieszymy się, że mamy taką „tablicę”. W dalszym ciągu będziemy odkrywać kolejne możliwości monitora interaktywnego i stosować go w codziennej pracy.

Barbara Rogoża, Barbara Sokół

XXXX MAŁY KONKURS RECYTATORSKI

21.05.2021r. w Janowskim Ośrodku Kultury odbyły się eliminacje powiatowe Małego Konkursu Recytatorskiego, do którego przystąpili uczniowie, z kl. IVa – A. Frączek, Ł. Taradyś, E. Siedlecka, W. Studzińska, z kl. VII c – K. Hajzer, J. Skubik, B. Skupiński.

Tegoroczna edycja przebiegła w formie klasycznych stacjonarnych zmagani młodych miłośników żywego słowa.

Repertuar uczestników konkursu stanowił jeden wiersz lub fragment prozy. Tematyka tekstu była dowolna.

Uczniowie, pomimo nauki zdalnej, wyrazili chęć udziału i z zaangażowaniem przygotowali się do konkursu, aby godnie reprezentować naszą szkołę. Nasi uczniowie zasługują na słowa podziwu i uznania za przepiękne interpretacje wierszy i fragmentów prozy.

Najbardziej jury uzurka interpretacja fragmentu prozy pt. „Pralinka” w wykonaniu Alicji Frączek, która zdobyła III miejsce. Wszyscy otrzymali pamiątkowe dyplomy i nagrody.

Serdecznie gratuluję wszystkim uczestnikom i życzę dalszych sukcesów w kolejnych konkursach recytatorskich.

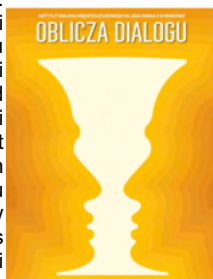
Emilia Uszyńska

OBLICZA DIALOGU

Instytut Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie opublikował wyniki tegorocznej, ósmej edycji ogólnopolskiego projektu „Oblicza Dialogu”. Miło nam poinformować, że nasi uczniowie z klasy I liceum ogólnokształcącego pod opieką ks. dr Przemysława Pałachy uzyskali wysoki wynik i zajęli pierwsze miejsce w konkursie. Projekt realizowany był od listopada do grudnia pod hasłem „Wszystko ma swój czas. Pora radości, pora smutku w kulturach i religiach” i nawiązywał do słów zaczerpniętych z biblijnej Księgi Koheleeta. Sukces jest tym większy, że nasi uczniowie uczestniczyli w projekcie „Oblicza Dialogu” po raz pierwszy.

Gratulujemy!

Wyniki można zobaczyć na stronie: www.idmjp2.pl oraz www.obliczadialogu.pl

DLA CIEBIE MAMO...

Dnia 10 czerwca 2021 roku odbyła się uroczystość z okazji Dnia Mamy. Uczniowie klas trzecich wraz z wychowawcami przygotowali dla swoich kochanych Mam i zaproszonych gości koncert pt. „Dla Ciebie Mamo...”, który odbył się przed budynkiem szkoły, na świeżym powietrzu.

Wierszem i piosenką dzieci podziękowały swoim Mamom za ich wielką miłość, dobroć i kochające serce.

Na koniec dzieci odśpiewały „Sto Lat” i składając najpiękniejsze życzenia wręczyły kwiaty i własnoręcznie wykonane laurki.

Uroczystość przebiegała w miłej i ciepłej atmosferze i na pewno na długo pozostanie w naszej pamięci.

Alina Machulak, Bożena Szkutnik

LITERACKI TOR PRZESZKÓD

Sto lat temu, 22 stycznia 1921 r., urodził się Krzysztof Kamila Baczyński – jeden z najwybitniejszych polskich twórców, poeta pokolenia Kolumbów, powstaniec warszawski. Pozostawił po sobie bogatą spuściznę, składającą się z wierszy, poematów oraz opowiadań. W uznaniu zasług dla polskiej sztuki, niepodległości i kultury w 100-lecie jego urodzin, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ogłosił rok 2021 Rokiem Krzysztofa Kamila Baczyńskiego.

Wpisując się w obchody tej rocznicy, uczniowie wzięli udział w V Literackim Torze Przeszkód. Uczestnicy turnieju mieli za zadanie zapoznać się z biografią twórczą Baczyńskiego, dotrzeć do ciekawostek z życia poety, by następnie rozwiązać quiz. Inni zdecydowali się wykonać ilustrację wybranego wiersza Baczyńskiego. Prace miały być wyobrażeniem, dopełnieniem

lub rozwinięciem tego, co poeta wyraził w formie poetyckiej.

*Część uczniów rozegrała mecz piłki chińskiej. Turniej rozegrany został 15 i 16 czerwca 2021r.. Wzięli w nim udział uczniowie klas: V, VI a oraz VI b.

B. Bańka, B. Orzeł

NAGRODA DLA JULII ŚWIĄDER

W dniu 23 czerwca 2021 r. uczennica Publicznej Szkoły Podstawowej im. Orła Białego w Modliborzycach otrzymała stypendium „Janowskie diamenty” od Klubu Rotary z Janowa Lubelskiego. Nagrodę wręczyli Prezydent Klubu Rotary Pan Tomasz Pietras oraz Pan Józef Dyjach.

Klub Rotary to międzynarodowa organizacja założona w 1905 roku w Chicago przez amerykańskiego adwokata Paula Harrisa. Jest to

stowarzyszenie klubów wyznających oficjalne credo – „Służba na rzecz innych ponad własną korzyść”. Klub wspiera uczniów uzdolnionych, którzy osiągają wysokie wyniki w nauce i konkursach przedmiotowych.

Julia jest uczennicą, która od początku nauki w szkole podstawowej osiągała najwyższe wyniki i, niejednokrotnie, osiągając średnią ocen 6,0. Jest uczennicą pilną, kreatywną, ciągle

poszukującą nowych wyzwań. Chętnie bierze udział w różnych konkursach przedmiotowych organizowanych przez Kuratora Oświaty i inne instytucje, często osiągając wysokie miejsca i nagrody.

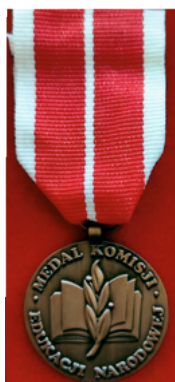
W tym roku szkolnym otrzymała tytuł laureata konkursu kuratorskiego z biologii i osiągnęła najwyższą średnią ocen na koniec roku szkolnego.

Gratulujemy nagrody Julii oraz jej rodzicom.

Dyrekcja szkoły

MEDAL KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ DLA BOŻENY PIKULI

Z prawdziwą przyjemnością pragniemy poinformować, iż nauczyciel naszej szkoły – Pani Bożena Pikula została odznaczona za całokształt swojej pracy pedagogicznej - Medalem Komisji Edukacji Narodowej, przyznany przez Ministra Edukacji Narodowej.

Pani Bożena to osoba niezwykle zaangażowana, poświęcająca się swej pracy, kreatywna, której celem życiowym jest praca z dziećmi i dla dzieci.

Pani Bożena nie boi się nowych wyzwań, potrafi przekonać do swoich nowatorskich pomysłów innych – dzieci, nauczycieli i rodziców. Pod jej opieką uczniowie mogą uczestniczyć w wielu interesujących przedsięwzięciach, uroczystościach czy wycieczkach, wręcz rozwinąć skrzydła. Ucząc się przez działanie, odkrywanie, doświadczenie, poznawanie nowych miejsc i ludzi, nie tylko lepiej przyswajają wiedzę, ale także świetnie się bawią.

Pani Bożena to również stanowczy i wymagający nauczyciel, potrafiący wszystkich przekonać do swoich racji; znana i ceniona działaczka Związku Nauczycielstwa Polskiego; pasjonatka wypraw pieszych i rajdów rowerowych, troskliwa i odpowiedzialna opiekunka dzieci i młodzieży podczas wszelkich wyjazdów

Grono Pedagogiczne Zespołu Szkół w Modliborzycach

edukacyjnych i rekreacyjnych, miłośniczka literatury i języka ojczystego...

Wiele jeszcze można byłoby napisać, jednakże Ci, którzy znają Panią Bożenkę, wiedzą, iż w pełni zasługuje ona właśnie na to odznaczenie. Gratulujemy!

Z ŻYCIA ZESPOŁU SZKÓŁ IM. JANA PAWŁA II W STOJESZYNIE PIERWSZYM

XXIV DIECEZJALNY KONKURS BIBLIJNY

Dnia 03.03.2021 r. uczniowie naszej szkoły wzięli udział w Diecezjalnym Konkursie Biblijnym, tym razem online. Uczestnicy odpowiadali na szereg pytań dotyczących Ewangelii św. Jana.

Nasi uczniowie wykazali się dobrą znajomością materiału i zajęli bardzo dobre miejsca na etapie dekanalnym - **Mateusz Jaskowiak III miejsce, Bartłomiej Pałka I miejsce**. Tym samym Bartek zakwalifikował się do etapu diecezjalnego, w którym uczestniczył 18 marca 2021 r.

Pokonał 22 uczestników i zajął również I miejsce. Bartkowi gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Opiekun: ks. Krzysztof Woźniak

- popularyzacja i upowszechnianie idei ochrony przyrody,
- uwrażliwienie młodzieży na piękno otaczającej przyrody,
- propagowanie i rozwijanie zainteresowań przyrodniczych wśród dzieci i młodzieży.

W konkursie na plakat „PRZYWRÓĆ NASZĄ ZIEMIĘ” wzięło udział trzynastu uczniów. Wyróżniliśmy następujących uczniów:

I miejsce: Julia Walczak - uczennica klasy 3,

II miejsce: Julia Wójtowicz - uczennica klasy 2,

III miejsce: Aleksandra Bryk - uczennica klasy 6, **Jolanta Krzysztoń** - uczennica klasy 7.

W swoich pracach pokazali, że los Ziemi nie jest im obojętny. Każdy z nas jest mieszkańcem Ziemi, zatem każdy z nas powinien czuć się odpowiedzialny za jej stan. Wszyscy uczestnicy dostali pozytywne uwagi z zachowania, oceny celujące z biologii, geografii lub przyrody. Osoby wyróżnione otrzymały również upominki. Gratulujemy!

W konkursie na prezentację multimedialną „ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA, WODY, GLEBY I ICH WPŁYW NA ŚRODOWISKO” wzięły udział cztery uczennice: **Aleksandra Bryk** – uczennica klasy 6, **Angelika Grzegórska** – uczennica klasy 6, **Jolanta Krzysztoń** – uczennica klasy 7, **Julia Widz** – uczennica klasy 8.

Wszystkie przesłane prezentacje były pomysłowe, zgodne z tematyką konkursu, czytelne i bogato ilustrowane. W sposób wyczerpujący przedstawiały problem zanieczyszczeń powietrza, wody i gleby oraz ich wpływ na środowisko. Wszystkie uczennice otrzymały pozytywne uwagi z zachowania, oceny celujące z biologii lub geografii oraz upominki. Gratulujemy!

Nauczyciele biologii i geografii

POLSCY NAUKOWCY I ICH ODKRYCIA

W ramach obchodów Dnia Nauki Polskiej uczniowie klas VII i VIII ze szkół z terenu gminy Modliborzycy wzięli udział w konkursie na temat polskich naukowców i ich odkryć, którego celem było: propagowanie znaczenia nauk matematyczno – przyrodniczych wśród uczniów szkół podstawowych, upowszechnianie wiedzy na temat polskiej nauki w naukę światową oraz poszerzenie współpracy między szkołami naszej gminy.

Zadaniem uczestników konkursu było przygotowanie prezentacji multimedialnej, zgodnej z tematem i kryteriami regulaminu. Na konkurs wpłynęło 21 prezentacji. Z naszej szkoły prace konkursowe przygotowali: Mateusz Jaskowiak, Gabriel Wójtowicz, Julia Dziewa, Julia Kucia, Sebastian Suchora, Julia Widz, Tomasz Wieczorek, Natalia Rudnicka i Dominika Szczeka.

Wyróżnienia otrzymały:

1. **Julia Kucia** i **Julia Dziewa** ucz. Kl. VII PSP im. Jana Pawła II w Stojeszynie Pierwszym

2. **Natalia Rudnicka** i **Dominika Szczeka** ucz. Kl. VIII PSP im. Jana Pawła II w Stojeszynie Pierwszym.

Dziękujemy wszystkim uczestnikom za wkład włożony w przygotowanie prezentacji multimedialnych i gratulujemy zwycięzcom.

Koordynator konkursu: Monika Brzozowska

DZIEŃ ZIEMI

Pod hasłem „Przywróć naszą Ziemię” obchodziliśmy w tym roku Światowy Dzień Ziemi. Z tej okazji w naszej szkole zorganizowane zostały trzy konkursy. Cele konkursów:

- uświadomienie problemów związanych z zanieczyszczeniem środowiska,
- kształtowanie pozytywnych postaw związanych z ochroną przyrody i środowiska naturalnego,

ZIELONY OGRÓDEK

Tereny zielone podnoszą estetykę krajobrazu, stanowią przestrzeń relaksu i odpoczynku. Wpływają na poprawę stanu zdrowia mieszkańców, dostarczając im czystego, świeżego powietrza. Każda roślina to producent tlenu oraz asymilator dużych ilości dwutlenku węgla. Rośliny wpływają na obniżenie temperatury i podniesienie wilgotności powietrza.

Obcowanie z przyrodą pozytywnie wpływa na naszą psychikę. Kto z nas nie lubi spędzać wolnego czasu wśród zielonych drzew, na trawie, w słońcu, na własnym skrawku ziemi? Wiele przeprowadzonych badań wykazało, że największą moc leczniczą mają ogrody, w których rośnie wiele kwiatów oraz rośliny przeznaczone do spożycia. Taki własny ogród zapobiega depresji, zwiększa chęć do życia, uspokaja i zmniejsza poczucie stresu. Zabawa w ogród zwykle zaczyna się od maleńkiego skrawka ziemi czy skrzynki obsadzonej kwiatami, ziołami czy sałatą.

W konkursie „ZIELONY OGRÓDEK” wzięło udział 11 uczniów. Wasze pomysły były bardzo ciekawe i różnorodne. Począwszy od sadzenia pojedynczych kwiatów doniczkowych, siania warzyw na rozsade, po stworzenie kompozycji roślin balkonowych i zagospodarowanie fragmentu ogrodu. Przy ocenie prac wzięłyśmy pod uwagę: oryginalny pomysł, dokumentowanie kolejnych etapów pracy, efekt końcowy.

Wszyscy uczestnicy konkursu zostaną nagrodzeni celującymi ocenami ze środowiska, przyrody i biologii oraz pozytywnymi uwagami z zachowania. Wyróżnione prace: **Dominik Dziewa** – ucz. kl., **Emilia Dziewa** - ucz. kl.4, **Bartłomiej Pałka** - ucz. kl. 6, **Angelika Grzegórska** - ucz. kl.6.

Dziękujemy Wam za udział w konkursie i życzymy dalszych sukcesów w ogrodnictwie! Gratulujemy!

Nauczyciele biologii i geografii

XXXX MAŁY KONKURS RECYTATORSKI

Uczniowie naszej szkoły wzięli udział w eliminacjach powiatowych XXXX Małego Konkursu Recytatorskiego organizowanego przez Janowski Ośrodek Kultury w Janowie Lubelskim. W kategorii klas I-III Szkoły Podstawowej zaprezentowali się: Dominik Dziewa z klasy II w utworze Marii Konopnickiej „Stefek Burczymucha”, Marcel Misiak z klasy II w utworze Wandy Chotomskiej „Kurcze blade”, Błażej Najz z klasy II

w utworze Ludwika Jerzego Kerna „W królestwie kotów”, Natalia Szpyt z klasy II w utworze Agnieszki Frączek „Chichopotam”, Maria Ziółkowska z klasy III w utworze Hanny Niewiadomskiej „Szkłanka Przechwalanka”, Julia Walczak z klasy III w utworze Marii Konopnickiej „Sposób na laleczkę”.

W kategorii klas IV-VI Szkoły Podstawowej zaprezentowały się:

Emilia Dziewa z klasy IV w utworze Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego „Ballada o trzęsących się portkach”, Natasza Wieczorek z klasy IV w utworze Agnieszki Frączek „Miss Stonoga”, Nikola Krasowska z klasy IV w utworze Marii Terlikowskiej „Ziótko”, Zuzanna Dziewa z klasy VI w utworze Wisławy Szymborskiej „Kot w pustym mieszkaniu”.

Tegoroczne eliminacje zostały utrzymane na bardzo wysokim poziomie, a talent recytatorski i doskonale przygotowanie uczniów pozwoliło wyłonić najlepszych recytatorów naszego powiatu. Bardzo miło nam poinformować, że **Dominik Dziewa zajął II miejsce, Emilia Dziewa otrzymała III miejsce, zaś Julia Walczak i Natasza Wieczorek zostały wyróżnione.**

Udział w konkursie dał uczniom szansę na wysłuchanie wspaniałych interpretacji dzieł mistrzów pióra. Recytatorzy sięgali po teksty nowe, rzadko prezentowane, mówiące o tym, co jest im bliskie. Dziękujemy opiekunom za dowieszenie dzieci na konkurs. Gratulujemy wszystkim uczestnikom i życzymy dalszych sukcesów.

Grażyna Orzeł, Katarzyna Jaskowska, Jolanta Zbiżek

„PRZYSZŁOŚĆ POLSKI ZALEŻY OD WAS I MUSI OD WAS ZALEŻEĆ”

Dnia 9 czerwca 2021r. odbył się X Diecezjalny Konkurs Pieśni Patriotyczno-Religijnej w Potoczku, w nieco innej formie. Uczestnicy z 11 szkół przesłali swoje nagrania. Uczennice naszej szkoły: Olga Żurawicz z kl. VI i Aneta Luks z kl. VIII wyśpiewały dla siebie wyróżnienia.

Odbywający się cyklicznie konkurs kierowany jest do uczniów szkół noszących imię Jana Pawła II z diecezji sandomierskiej, z województwa lubelskiego oraz z terenu gminy Potok Wielki. Honorowy patronat nad konkursem objęli m.in. Ordynariusz Diecezji

Sandomierskiej ks. biskup Krzysztof Nitkiewicz, Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Jerzy Bielecki, Wojewoda Lubelski Lech Sprawka i Lubelski Kurator Oświaty Teresa Misiuk. Cieszymy się, że reprezentującą naszą szkołę uczennice osiągnęły zaszczytne wyróżnienia.

Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Dorota Żurawicz

11 ROCZNICA NADANIA PUBLICZNEJ SZKOLE PODSTAWOWEJ W STOJESZYNIE PIERWSZYM IM. JANA PAWŁA II

Mamy zaszczyt i wielkie szczęście, że od 13 czerwca 2010 r. nasza szkoła nosi imię św. Jana Pawła II. Każdego roku, w okolicach tej daty, obchodzimy uroczysty Dzień Rodziny, dziękując za miłość i opiekę naszym bliskim oraz wspominając patrona naszej szkoły, Jego życie i pontyfikat w wierszach i piosenkach.

W tym roku 11 czerwca udało nam się spotkać w szkole, aby wspólnie uczcić to jakże ważne wydarzenie. Niestety, ze względu na wciąż

trwające zagrożenie epidemiologiczne oraz wiążące się z tym przestrzeganie zasad bezpieczeństwa, uroczystość odbyła się w wąskim gronie uczniów, nauczycieli oraz pracowników szkoły.

Ten wyjątkowy dla całej społeczności szkolnej dzień rozpoczęliśmy Mszą św. sprawowaną przez dziekana Dekanatu Modliborzycznego, a jednocześnie proboszcza Parafii

Brzeziny Stojeszyskie ks. kan. Krzysztofa Woźniaka, który w swej homilii przypomniał nam, że pewnego razu, Święty Papież Wojtyła powiedział: "Jeśli świat mnie zapamięta, chciałbym aby zapamiętała mnie jako Papieża Rodziny i Życia". Sam był w stanie cieszyć się własną rodziną bardzo krótko: gdy miał dziewięć lat, zmarła jego matka; jako 14-letni chłopiec stracił brata, a w wieku 21 lat stracił ukochanego ojca. Jednak jego doświadczenie miłości w swojej rodzinie było bogate i głębokie, co często podkreślał i czemu niejednokrotnie dawał przykład.

Po Mszy św. uroczystą akademię rozpoczęli uczniowie kl. IV – VIII, którzy przypomnieli najważniejsze wydarzenia w życiu Papieża Polaka, wplatając w te wspomnienia wiersze i piosenki. Następnie dzieci z przedszkola, zerówki oraz kl. I – III piosenką, tańcem i wierszem podziękowały swoim rodzicom, babciom i dziadkom za miłość, trud i oddanie.

Uroczystą część święta naszej szkoły zakończyło wystąpienie pani dyr. M. Wiśnińskiej oraz złożenie kwiatów pod pamiątkową tablicą naszego patrona.

Po części oficjalnej uczniowie – po zmianie eleganckich ubrań na bardziej wygodne – ruszyli do wspólnej zabawy na placu szkolnym, pieczenia kielbasek, po których na deser były lody;

M. Piotrowska, G. Orzeł

ZESPÓŁ SZKÓŁ IM. JANA KOCHANOWSKIEGO W WIERZCHOWISKACH DRUGICH

KONKURS RECYTATORSKI

20 maja 2021 roku w Janowie Lubelskim w Janowskim Ośrodku Kultury odbył się Mały Konkurs Recytatorski. Brali w nim udział uczniowie klas I-III ze szkół powiatu janowskiego. Recytatorzy prezentowali wiersze i fragmenty prozy pisarzy dla dzieci. W kategorii klas I-III naszą szkołę reprezentowali uczniowie: **Dominik Krzysztoń** kl. II, **Lena Żołynia** kl. II, **Aleksandra Biała** kl. II, **Wojciech Żołynia** kl. II i **Natalia Żuraw** kl. III.

Wszyscy uczniowie pięknie zaprezentowali przygotowane utwory. Sukcesem okazał się występ ucznia klasy II Dominika Krzysztonia, który zdobył w tym konkursie 3 miejsce. Gratulujemy Dominikowi oraz wszystkim recytatorom pięknych występów i życzymy powodzenia w dalszym rozwijaniu zainteresowań literackich.

Małgorzata Janczura

DZIEŃ PATRONA SZKOŁY

Patron Szkoły to osoba, której życie i twórczość służą pokoleniom. To autorytet reprezentujący treści i wartości bliskie dzieciom i młodzieży.

Co roku 9 czerwca obchodzimy Dzień Patrona, który stał się wyrazem naszego szacunku dla wybitnego poety, renesansowego intelektualisty i wielkiego patrioty. Ten szczególny dzień jest świętem całej społeczności szkolnej. W tym roku ze względu na pandemię, w dzień przypadającej 23 rocznicy nadania szkole imienia Jana Kochanowskiego świętowaliśmy w nieco inny sposób. Na stronie Szkoły została udostępniona prezentacja multimedialna o życiu i twórczości Jana z Czarnolasu. Grupy przedszkolne wykonały przepiękne portrety i laurki dedykowane Janowi Kochanowskiemu. Uczniowie klas V-VIII swoją wiedzę o patronie sprawdzili w Quizie, przeprowadzonym przez nauczycieli, a klasy I-IV wzięły udział w przygotowanym wcześniej konkursie plastycznym, przedstawiającym sylwetkę Jana Kochanowskiego.

Tego dnia odbyło się rozstrzygnięcie konkursów i wręczone zostały przez Pana Dyrektora nagrody i wyróżnienia. W konkursie plastycznym I miejsce ex aequo zajęli Oliwia Dziewa i Magdalena Myszak, II miejsce zajął Dominik Krzysztoń, III miejsce należało do Martyny Ciupak. Wyróżnienia otrzymali: Błażej Skrzypek, Magdalena Kołtyś, Ignacy Lenart, Dagmara Łukasik, Natalia Jaworska, Oliwia Błaszczak, Natalia Rugała, Dominik Gałus oraz Damian Gawrył. Wszystkie prace plastyczne można

podziwiać na szkolnym korytarzu. W Quizie wiedzy o Janie Kochanowskim bezkonkurencyjna okazała się Aleksandra Biała, zajmując I miejsce, II miejsce zajęła Kinga Gałus, a III Karol Jaszyna. Wyróżnieni zostali: Mikołaj Żuraw, Angelika Bożek, Kinga Janik (kl.VI) oraz Mikołaj Wójcik.

O patronie naszej placówki pamiętamy nie tylko z okazji naszego święta. W salach lekcyjnych w ciągu całego roku szkolnego można zobaczyć gazetki czy kąciki tematyczne poświęcone Janowi z Czarnolasu.

Bożena Żuraw,
Katarzyna Jaskowska

BEZPIECZNE WAKACJE

Uczniowie oraz przedszkolaki z Zespołu Szkół im. Jana Kochanowskiego wzięli udział w lekcji prowadzonej przez aspirantkę sztabową panią Faustynę Łazur z Komendy Powiatowej Policji w Janowie Lubelskim oraz Dzielnicy Posterunku Policji w Modliborzycach młodszego aspiranta pana Mariusza Moskała. Wszyscy uczestnicy

zapoznali się z zasadami bezpiecznego wypoczynku podczas wakacji, przypomniane zostały zasady bezpiecznego poruszania się po drogach, zwłaszcza po zmianie przepisów dotyczących pieszych. Dodatkowo starsi uczniowie wysłuchali prelekcji na temat odpowiedzialności karnej wśród nieletnich oraz zasad bezpieczeństwa w wirtualnej przestrzeni. Takie spotkania mają na celu przede wszystkim przeciwdziałanie inicjacji w zakresie zachowań ryzykownych.

Pedagog szkolny
Katarzyna Jaskowska

SAMORZĄD UCZNIOWSKI

Tradycją Samorządu Uczniowskiego jest aktywne działanie na rzecz społeczności lokalnej. W ramach współpracy z Parafią pw. Matki

Bożej Nieustającej Pomocy w Wierzchowiskach Drugich co kilka lat uczniowie wraz z opiekunami odnawiają miejscowe pomniki oraz figurki. 15 czerwca 2021 r. uczennice należą do Samorządu Uczniowskiego: Jagoda Lenart, Kinga Gałus, Maja Jaskowska oraz Kinga Janik zaangażowały się w akcję odnowy figury Matki Bożej znajdującej się przed budynkiem miejscowej plebanii.

Praca została doceniona przez Księdza Proboszcza Grzegorza Rożka i jest świadectwem dbania młodzieży o wspólne dobro Parafii.

Teresa Tomaszewska
i Wioletta Zarzycka

CUDZE CHWALICIE...

WINNICA
DWA WZGÓRZA

Niewiele osób wie, że Modliborzycy posiadają regionalny skarb w postaci winnicy - jej nazwa to „Dwa Wzgórze”. Nie byłoby jej początku, gdyby nie bodziec i pomoc przyjaciela z Francji, którym jest Jean Thierry Smolis, posiadający winnicę w Brzezinach koło Łodzi. Jego entuzjazm i wsparcie w połączeniu z marzeniami kilku młodych osób z naszego regionu dały finał w postaci winnicy, która oficjalnie działa od 2018 r.

Początki winnicy to rok 2015, wtedy to założyciele posadzili swoje pierwsze sadzonki (było ich około 2000) sprowadzone z Francji, na obszarze 60 arów. Obecnie tereny winnicy zajmują już 2 hektary, na których dojrzewa ponad 7000 sadzonek. Większość prac w winnicy to prace ręczne, wykonywane przez założycieli, ich rodziny i przyjaciół, pracom tym towarzyszy dbałość o ekologię.

Winnica to ciągły rozwój, ważne jest nie tylko zwiększanie arealu, ale także powiększanie zakresu umiejętności. Kursy oraz fachowa wiedza, czerpana na szkoleniach i spotkaniach z innymi winiarzami procentuje i tak już wysoką jakością finalnego produktu, czego odzwierciedleniem są opinie fachowców i powracający klienci, którzy często dopytują o nowe gatunki win. Przynależność do Stowarzyszenia Winiarzy Małopolskiego Przełomu Wiśły, które skupia winnice z terenów między innymi województw

lubelskiego i świętokrzyskiego i Fundacji Winiarni Zamojskich dodaje renomę Dwóm Wzgórzom.

Własne zaplecze techniczne pozwala na przeprowadzenie pełnego procesu produkcji wina od uprawy winorośli, poprzez zbiór owoców, fermentację soku do gotowego produktu zamkniętego w butelce. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom klientów, na terenie winnicy wybudowana została specjalna altana. Odbywają się w niej spotkania, podczas których przeprowadzane są degustacje win, opowiadana jest historia winnicy i przedstawiany proces produkcji wina. To wszystko połączone jest spacerem po terenie winnicy.

Winnica organizuje dni otwarte, gdzie na miejscu można poznać całą jej historię oraz mocnym krokiem wychodzi do klienta. Ostatnio obecna była w Zamościu na Jarmarku Hetmańskim i w Janowcu na Święcie Wina. W planach są imprezy w Janowie Lubelskim, Lublinie, Warszawie oraz Jaśle, które zrównują im coraz szersze grono wielbicieli.

W sklepach jest dostępnych wiele produktów winopodobnych, które przekonują ceną – nie zawsze jakością. Dwa Wzgórze to przede wszystkim jakość. Świadczy o tym choćby dbałość o warunki, w jakich musi być przechowywane wino. Zanim trafi do sprzedaży leżakuje co najmniej rok w winiarni. Wino Pierwszy Mróz i Wino Szare to sztandarowe produkty, które wyróżniają ich na tle innych winnic.

Jeśli jesteście ciekawi czym jest Pierwszy Mróz oraz jak smakuje i powstaje Wino Szare, zapraszamy do odwiedzin winnicy Dwa Wzgórze, która mieści się w Modliborzycach przy ulicy Błotnej 8.

J. Małek

„DOM WSCHODZĄCEGO SŁOŃCA”

22:30. Ktoś wcisnął jej do ręki ciężki kufel po brzegi wypełniony chmielowym trunkiem. Poczula charakterystyczną woń brunatnego napoju i skrzywiła się z niesmakiem. Gdy pogardliwy wzrok zebranych wgrzył się w jej twarz, zacisnęła powieki i wypila wszystko jednym haustem. Oscar klepnął ją po ramieniu i rzucił mimochodem:

- *Dasz radę, nic nie bój, jakby co, to wiesz...*

Po chwili zniknął w tłumie tańczących. Wulgarnie neony świateł bijących z przenośnych reflektorów drażniły oczy. Przyzwyczała się i weszła na prowizoryczny parkiet. Dudniąca muzyka raniła jej uszy, przyprawiając o zawrót głowy, lecz dość zgrabnie złapała rytm. Wokół niej nagle zrobiło się gęsto i tłoczno. Poraził ją odór potu zmieszany z dymem papierosowym i nikłą nutą mięty. „*Odrażające połączenie*” - pomyślała.

Wtem kątem oka dostrzegła Oscara, który pochylał się nad białym proszkiem. Przytępnął jej spojrzenie i ustąpił oczko, banalizując całą sytuację.

- *Jak się bawisz mała?* - spytał, właściwie krzycząc i nie czekając na odpowiedź, porwał do tańca. Niespodziewanie w jej dłoniach wylądowało kolejne piwo. Tylko przez moment rozważała, czy to aby słuszna decyzja. Wątpliwości rozwiązał doskonale bawiący się tłum. Uśmiechnęła się i ona, a wszystkie obawy odleciały w niepamięć. Noc się zaczęła.

Miała na imię Uma. Uma znaczy „kwiat lnu”. Oryginalnie. Była z tych, co mają wszystko. Pieniądże, ustawionych rodziców, wygląd i dobrą reputację. Była wpisana w pewien styl, widziała świat oczami realisty, pragmatyka korzystającego z uroków świata. To było wygodne, ale... mało ciekawe. Chciała posmakować życia od innej strony. Udało się. Nie analizowała tego zbyt długo. Po co, kiedy tak jest w sam raz.

Otulona wrześnie wiatrem ze skupieniem przyglądała się zadowolonemu z życia Oscarowi, który nonszalancko dopalał cygaro. Nie zajmowali się rozmową, bo On nie lubił tego, będąc pod wpływem. Męczyła więc ich niezręczna cisza. Dochodziła czwarta nad ranem. Wyczerpani tańcem i „dobrą zabawą” siedzieli na werandzie, obserwując opuszczających dom imprezowców.

Nie czuła się najlepiej. Alkohol, ból i pustka w żołądku. Ludzka gehenna. Powieki same opadały na jej błądą i zmęczoną twarz, a przed oczami wciąż pojawiał się bezsens minionej imprezy. Każda próba zebrania się w sobie i pójścia do domu kończyła się fiaskiem.

„*Powinnam zasnąć. Tak właśnie, sen..., ten jest dobry na wszystko!*”

Jeszcze raz zerknęła na przeszcześliwego chłopaka i na odchodne rzekła:

- *Idę. Wezmę prysznic i się położę.*

- *Częste mycie skraca życie - wypalił.*

- *Jakież to banalne, prostackie - mruknęła oburzona, ale raczej do siebie.*

Nie usłyszał.

- *Będę gdzieś tak koło dziewiątej wieczorem. Wyśpij się mała!*

Dorzucił jeszcze pewien, że przyjdzie:

- *Tom ma nowego mustanga! Czerwonego!*

Nie zdążyła mu odpyskować, gdy od strony miasta dało się słyszeć wycie syren policyjnych. Zerwała się, by zobaczyć o co chodzi. To samo zrobili inni.

- *Zjeżdżamy stąd* - krzyknął kierowca, przywołując gestem ręki resztę znajomych. Oscar rzucił niedbale niedopałek na równo przystrzyżony trawnik i jednym ruchem zgarnął ją do lśniącego w blasku ulicznych lamp pojazdu.

Świat za szybko wirował w nieokreślonym tempie, gdy wysokiej rangi

auto Toma mknęło po asfalcie. Zwykle lubiła liczyć przyrodne drzewa. Dziś jednak szkaradna karuzela powodowała u niej dreszcze. Świtało, gdy ktoś ochrypniętym głosem wykrzyknął:

- *To jest to! Wino, kobiety i... szybkie samochody!*

- *Świat jest nasz! Po co martwić się o jutro?* - ciągnął w transie. Z kolei inny roztrzęsiony dorzucił:

- *Najwyżej pociągnę tatusia za kieszeń!*

Salwa śmiechu. Uma myślała, że wybuchnie. Nie było z kim gadać. Bananowa młodzież i każda afera załatwiona „szerokimi plecami” rodziców. Brak szacunku, czegośkolwiek. Zrezygnowała więc. Rzuciła okiem na niepozorne, białe tabletki, które Tom proponował jej, jakby dawał kanapkę.

- *Bierzesz nawet wtedy, kiedy na karku siedzi nam policja?* - syknęła poirytowana - *Skończ wreszcie z tym świństwem.*

- *Nie marudź, mała.* - westchnął - *Wiedziałem, że z tobą będą problemy.*

„*Dziewczynka z dobrego domu*”. No, kto by się spodziewał!

- *Daj jej już spokój* - wtrącił Oscar i z powrotem skupił się na drodze. Nagle samochód zaczął zwalniać, aż w końcu stanął. Po prostu.

- *Co jest? No co?! - wrzeszczała jak w amoku - Brawo! Wymądrowaliście!*

- *Zabrakło winy* - prychnął jeden, zaś z ust pozostałych sączyła się wiązanka soczystych przekleństw.

- *Faktycznie, piękne jest to wasze życie. Wino, balangi, cały ten syf! Gratuluję wspaniałej filozofii życiowej! Mam dość! Słyszycie? Dość stresu! Dość kłamstw! Dość obłudy! Was mam dość i siebie!* - wyrzuciła wszystkie te słowa na jednym wydechu. I zrobiło się cicho. Bardzo.

- *Niedaleko jest stacja benzynowa, przejdę się, a wy tu zaczekajcie* - odparł Oscar jakby nic wcześniej nie miało miejsca.

No i poszedł.

- *To co mała, może jednak?*

Tom odpalił starannie zwiniętego skręta, a jej na samą myśl o tym zrobiło się niedobrze.

- *Wiesz co, ... daj już spokój!*

Bryza rzeńskiego, porannego powietrza otrzeźwiła ją na dobre. Ruszyła w stronę miasta, wybierając mało uczęszczaną drogę brzegiem morza. Myślała o minionej nocy, krążąc we wspomnieniach. Niektóre z nich były niewyraźne, inne wręcz przerażająco przejrzyste. To straszne, jak szybko wieczory z ulubioną książką i kubkiem gorącego kakao zdominowały nocne kluby, domówki... Zapomniała, jak pachnie las, szumi strumienia. Dała się ponieść nijakemu, prymitywnemu sposobowi bycia. W końcu tego chciała...

Jak długo to już trwa? Dawno straciła rachubę czasu. Dziś jej bariera o mało nie pękła. Czy następnym razem będzie podobnie? Czy zdąży się wycofać?

Serce boleśnie objęło się o żebra. Niczym ptak w klatce, szalało. Patrzyła, jak morskie fale z ogromną siłą uderzały o klif. Klif zostanie niewzruszony do czasu. Potem zacznie się osuwać. Powoli, po cichu. Nie wytrzyma. Jak ona. A rodzice? Odejda... i jak statki w oddali nie będą mogli jej pomóc.

Słońce, widoczne już na linii horyzontu, niesło nowy dzień, nowe nadzieje, nowe myśli. Promienie kreśliły na niebie ścieżki.

„*Jedną z nich muszę wybrać. Tę do domu. Tak... pora wrócić do domu. Do domu wschodzącego słońca.*”

Karolina Mędyk

WSPOMNIENIA LAT DZIECIŃSTWA

Wśród wielu ciekawych, zachwycających, mniej lub bardziej wspaniałych miejsc w Polsce i poza nią, które już jako emeryt miałem możliwość zwiedzić, jest także jedno, które zapada w pamięci i w moim sercu – to miejsce urodzin – Modliborzyce.

Inspiracją do publicznego wyznania tak wyrażonej nostalgii są zachowane zdjęcia z okresu mojego dzieciństwa a najbardziej to, o czym w swej pracy podyplomowej, zatytułowanej „Uzdrowiająca moc drzew w kontekście procesu relaksacji” ujęła moja córka Anita, pisząc: „Często wracam myślami do czasu mojego dzieciństwa, w szczególności do wakacji spędzonych u babci w małym miasteczku o nazwie Modliborzyce. Pamiętam i pielęgnuję w sobie uczucie wolności, którą czułam biegając w babcinym sadzie, wdrapując się na drzewa, czując zapach ziemi, traw, kwiatów. Między innymi właśnie te momenty – bycia jednością z naturą definiują szczęśliwe i bez troskie aspekty mojego dzieciństwa”.

Dla mnie wspomnienia mojej córki, dotyczące epizodu związanego z jej dzieciństwem, dało impuls do własnych refleksji, że jako emeryt coś mam za sobą i... coś przed sobą.

Gdybym miał odpowiedzieć na pytanie i opisać coś najbardziej cennego i zdefiniować to jednym słowem, to tym słowem byłoby – Rodzice, a w szczególności Matka. To Oni wskazali mi drogę do mądrego dorastania, dzielili się swoją dojrzałością, doświadczeniem, wiedzą czy umiejętnością. To Oni wskazywali na uniwersalność i znaczenie w życiu słów: Proszę, Dziękuję, Przepraszam.

Jako dziecko różnie wtedy swe życie postrzegałem. To czasy wojenne i powojenne. Bez troska dziecinna radość miała różne odcienia i barwy. Jaką frajdą była pocukrzona kromka chleba albo roztopiony na patelni cukier, który zastępował uwielbiany przez dzieci cukierek. To również czas zbierania kasztanów i wykonywanie "ludzików", zabaw w berka, w chowanego, wyścigi, śmiech, a czasem i bójki. To również strach przed Niemcami i o wiele mniejszy przed ... Ruskimi (tu ośrody dawały śpiewane przez żołnierzy melodyjne pieśni piosenki i ... dusza słowiańska).

Do wspomnień powracają również twarze i zachowania najbliższej i dalszej rodziny. Z wielką przyjemnością i radością, że należę do tego grona, przedstawiam uwidocznione na zdjęciu osoby -15.08.1948r. ze względu na wielkość i różnorodność nazwisko moją prezentację ograniczę tylko do imion najmłodszej generacji i aktualnych miejsc ich zamieszkania. Nim to uczynię, jeszcze jedna mała uwaga - wyjątek czynię dla babci - Marii Orłowskiej (7. Od lewej). Dla starszych czytelników „Wieści Gminnych” nazwisko Orłowska będzie kojarzone z pozostałymi osobami z górnej części zdjęcia - niestety - już z dopiskiem przy nazwisku Śp. (szczególnie smutna uwaga, że dotyczy to również małego Michasia, trzymanego na rękę przez moją ciocię – Salomeę Ziółkowską). Dzieci: od lewej: Włodek Chołody (Modliborzyce), Grażyna (Stalowa Wola), Elżunia (Kielce), Leszek (Lublin), Jurek (Głogów), Danusia (Modliborzyce), Marian-Rysiek (Wrocław).

Dziś to emeryci – byli pracownicy o różnej profesji, pełniący wiele odpowiedzialnych funkcji zawodowych i społecznych. Przede wszystkim są to osoby o dużej empatii i kulturze osobistej, ukształtowanej przez Rodziców, których jednym z przekazów były uniwersalne, wspomniane już przeze mnie słowa: Proszę, Dziękuję, Przepraszam.

Wspomnienia i aktualnie do „legitymacji” emeryta słowa "70 – lat- a może i więcej- minęło, jak jeden dzień" i krótka myśl – więc zdrowia życzymy sobie dziś...

Ta konfiguracja słowna, nawiązująca do piosenki „40 lat minęło...” z dawnego serialu telewizyjnego, nasuwa mi końcową refleksję. Coś w tym jest, że im dalej jesteśmy od swojego dzieciństwa, tym staje się ono nam bliższe. Dawne obrazy są coraz bardziej wyraźne, podczas gdy pamięć wczorajszego dnia zaciera się i staje się mglistą zasłoną.

M.R. Batorski

Rok 1948 – przed domem pp. Walczyńskich, naprzeciwko Ośrodka Zdrowia. Okazja imieniny babci (15.08) Marii Orłowskiej

Od lewej strony stoją: Sabina Orłowska-Chołody, Henryk Głowacki, Aleksandra Orłowska –Głowacka, Adam Ziółkowski, Tadeusz Orłowski. Na ławce od lewej strony siedzą: Lucjan Orłowski, Maria Orłowska, Jadwiga Mazurkiewicz-Orłowska, Stanisław Walczyński, Salomea Orłowska – Ziółkowska z Michałem na ręku i Zofia Orłowska –Walczyńska. Dzieci od lewej strony: Włodzimierz Chołody (Modliborzyce), Grażyna Orłowska –Turek (Stalowa Wola), Elżbieta Głowacka- Adamczyk (Kielce), Leszek Walczyński (Lublin), Jerzy Ziółkowski(Głogów), Danuta Orłowska-Żmuda (Modliborzyce), Marian Batorski (Wrocław).

OD SZWEDA DO BISURMANA

Konspiracja i udział w powstaniu

Do organizacji niepodległościowych Solmanowie przystąpili około 1857 roku. Jako poddani cesarza Franciszka Józefa swobodnie przechodzili granice obydwu zaborów. Ignacy stale podróżował między Lublinem a Galicją. Do roli emisariusza niepodległościowego nadawał się idealnie. Wykształcony, wychowany w duchu patriotyzmu, mający (w naszym rozumieniu tego słowa) „podwójne obywatelstwo”. Ignacy Solman opisywał Pelagii swoje podróże do zaboru austriackiego: „Nie wiem, jak mi się ta wyprawa do Galicji uda, okropną mamy teraz drogę, obawiam się tego bezkresnego błota”, „...opóźniłem mój wyjazd do Galicji, bo razem z Karolem, jechać mamy”. W korespondencji prywatnej rzadko wspominał o swojej działalności konspiracyjnej. Jeśli pisze na ten temat, to dwuznacznie i ostrożnie: "Bóg zawsze sprzyja dobrym i uczciwym zamiarom, takim jak te nasze" lub w innym liście: „Stanisław na prośbę Karola wyjechał do Batorza” (jak wynika z kontekstu, spotkał się tam z emisariuszem). W działalność niepodległościową mocno zaangażowani byli Karol i Ignacy, byli emisariuszami pomiędzy Galicją a zaborom rosyjskim, przeprowadzali i gościli emisariuszy. Bardzo możliwe, że sam Leon Frankowski gościł w dworcu w Wolicy w końcu 1862 r. lub styczniu 1863r. Po 1860r. Ignacy zaczął organizować partię na terenie obecnej Gminy Modliborzyce. W skład tej partii weszli też ludzie z okolic Zaklikowa (Pankowscy, Ługowski), Moniak i Zwierzynca. Pojmamy w Modliborzycach i skazany na śmierć Feliks Sieklucki mógł należeć do partii Solmana⁶².

Co skłoniło Ignacego Solmana do przystąpienia do organizacji spiskowej, do rozpoczęcia walki zbrojnej? Był człowiekiem bogatym, znał urzędników i oficerów rosyjskich. W czasie pokoju mógł się spodziewać tylko lepszej przyszłości. Przystąpienie do powstania wiązało się z ryzykiem nie tylko dla insurgeny, lecz również dla jego rodziny. Ignacy i Pelagia w końcu 1862r. mieli trójkę dzieci, czwarte dziecko urodziło się końcu stycznia 1863 roku. Narażanie rodziny, którą Ignacy cenil nade wszystko i zaangażowanie się tego człowieka w rebelię, która szansa na powodzenie nie miała, jest decyzją nielogiczną i niezrozumiałą. Ignacy Solman był człowiekiem wykształconym, rozsądnym, bynajmniej nie romantycznym marzycielem. Jednak tylko z pozoru decyzja o przystąpieniu do rebelii nie pasuje do charakteru dziedzica Wolicy. Synowie Mikołaja Solmana

wychowywali się w tradycji patriotyzmu, te wartości wpajał im najpierw pułkownik Woysym-Antoniewicz. Gimnazjum tarnowskie było znane z manifestowania „polskich tradycji”. Szczerymi patriotami byli też Zembrzyscy, Popławscy i Ligoccy. Udział w powstaniu i walka o niepodległą Polskę była dla Ignacego sprawą honoru i spełnieniem marzeń. Klęski i dramatycznego zakończenia powstania dziedzic Wolicy i tysiące insurgenów w 1863 r. nie brało pod uwagę. Innymi słowy „to nie tak miało się zakończyć”.

Naczelnik Wojenny (plk.Biedraga) i Michał Skibiński wiedzieli o działalności dziedzica Wolicy już od jesieni 1862 roku⁶³. Nie wiedzieli jednak jak silna i liczna jest „partia modliborzycza”. Działalnością Solmanów interesowała się carska policja. Aresztowanie Ignacego Solmana było więc kwestią czasu. W styczniu każdego roku ziemianie i posiadacze nieruchomości na terenie Ordynacji Zamojskiej, mieli obowiązek uiszczenia opłaty podatkowej. Ignacy Solman wiedział o zagrażającym mu aresztowaniu, zapewne poinformował go o tym któryś z janowskich urzędników lub wojskowych. Aresztowanie dowódcy byłoby końcem organizacji, która była już gotowa do walki. Pojawienie się dziedzica Wolicy w Janowie Ordynackim oznaczałoby jego aresztowanie, najprawdopodobniej uratowałoby to Solmanowi życie, jednak czy człowiek honoru, jakim był Solman wycofałby się z powziętego planu i zawiódł ufających mu ludzi, to nader wątpliwe. Opłatę podatkową w imieniu dziedzica Wolicy zawiózł i uiszczył Julian Feręzewicz, który w 1863 roku miał około 20 lat.

JULIAN FERĘZEWICZ
FOTO. ARCH. RODZINY SOLMANÓW

Nie był wciągnięty do organizacji spiskowej, nie był też na „liście spisowych” (o tym mógł wiedzieć Ignacy Solman). Feręzewicze przybyli z Galicji i kupili od Malholmów majątek Lute ok. 1860 roku. Zapewne Julian Feręzewicz legitymował się wówczas obywatelstwem galicyjskim. Mimo to po opłaceniu podatku młody ziemianin został aresztowany. Jako powód zatrzymania

podano nieodpowiedni ubiór, zakazany w czasie „stanu wojennego”, chociaż większość obywateli w tym czasie ubierała się podobnie. Julian po kilku dniach został zwolniony.

Plan walki zbrojnej, autorstwa Ignacego, był dobry. Przede wszystkim dobrze przygotowany logistycznie. W Helenówce⁶⁴ czyli w wolicimskim folwarku przygotowano znaczne ilości zasolonej słoniny i mąki. Podobne zapasy prowiantu zgromadzono w folwarku Słupie. Pomysłowością wykazał się sam dziedzic, powtarzając, że przygotowania są podyktowane zbliżającymi się świętami i spodziewanymi narodzinami dziecka. Mimo to przygotowania nie uszły uwadze donosicieli - o „sposobionych porcjach prowiantu” wiedział i meldował gubernatorowi Michał Skibiński.

Atak na nieliczną w tym czasie załogę janowskiego garnizonu, przy połączeniu z siłami partii krańcisko-urzędowskiej miał duże szanse powodzenia. Najlepszym dowodem na to jest sukces 50- osobowego oddziału Teodora Cukrowskiego i Jędrzeja Pantery.

Solman zadbał też o zebranie informacji o przeciwniku, wiedział o spisku carskich oficerów w Janowie. Nie ma dowodów źródłach, by ściśle współpracował z majorem Obniskim, który stał na czele spisku wojskowego w Janowie Ordynackim. Ten oficer 23 stycznia przebywał ze swoją rotą w okolicach Huty Krzeszowskiej, ale 29 stycznia, kiedy rosyjski batalion dokonał pacyfikacji w folwarku Słupie i dworze Wolica, Obniski zbiegł do partii Piaseckiego, obawiając się zeznań złożonych przez Gorzkowskiego i Solmana.

We dworze Solmanów zmagazynowano broń palną - „dobre austriackie flinty”, nie wiadomo, jak dużo zakupiono tej broni w Galicji „podczas zagranicznych ekscursji dziedzica”. Za schowek posłużył tapczan, na którym leżała brzemienna Pelagia Solman. Podczas gdy partie powstańcze w styczniu 1863r. uzbrojone były w broń białą lub w najlepszym razie myśliwskie dubeltówki (Iefoszówki), Ignacy Solman zadbał o zgromadzenie dobrych jakościowo karabinów austriackich (zapewne były to wojskowe karabiny Lorenz). Inna sprawa, że w oddziale zabrakło ludzi umiejących posługiwać się tą bronią.

Niewątpliwie błędem Ignacego była decyzja o ataku na Rosjan bez wsparcia większych sił z Krańnika i Urzędowa. Gdyby jednak zrezygnował z działania, ochotnicy z jego partii po prostu rozeszliby się do domów, po kilku dniach zostaliby aresztowani, a przecież ich dowódca nie to im obiecywał.

W wyniku fatalnego starcia w nocy 22 na 23 stycznia Ignacy odniósł ranę. Zapewne niegroźną, lecz po tym wydarzeniu nie brał już udziału w walce. Być może porażka pod Janówkiem (Guzówką) była powodem odsunięcia dziedzica od dalszego dowodzenia oddziałem. Ocaleli z partii Solmana zbrali się w folwarku Gorzkowskiego w Słupie.

Dziedzic Wolicy nie mógł uciekać. Jego żona Pelagia była w stanie błogosławionym. Rozwiązanie było kwestią najbliższych dni. Ucieczka za granicę galicyjską z Pelagią i z małymi dziećmi, w środku zimy nie wchodziła w grę. Nie zdecydowano się uciec do pobliskich Brzezic, gdzie mieszkała rodzina Pelagii. Jedyne na co mógł liczyć Ignacy to znajomości z rosyjską kadrą wojskową

– urzędniczą z Janowa Ordynackiego. Po 23 stycznia Rosjanie wiedzieli kto zorganizował rebelię na terenie modliborzyckiej parafii, wiedzieli też gdzie szukać Solmana, mimo to przez następny tydzień nie został on aresztowany. Dziedzic Wolicy wierzyl w możliwość wykupienia się Rosjanom, czyli

STARA I NOWA KAPLICZKA ŚW. ANTONIEGO NA GRANICY WIERZCHOWISK PIERWSZYCH I WOLICY DRUGIEJ. MIEJSCE ZBIÓRKI ODDZIAŁU IGNACEGO SOLMANA W STYCZNIU 1863 R.

wyciszenia sprawy poprzez „danie łapówki”. Nieraz musiał postępować w myśl zasady: „w zaborze rosyjskim łapówki biorą wszyscy...”, znał wszak dobrze miejscowych urzędników i oficerów. Zarówno Gorzkowski, jak i Solman próbowali się wykupić⁶⁵, zawiódł jednak i ten sposób ratunku.

Ostatnie chwile życia bohatera spisków rebelianta opisał redaktor czasopisma „Czas” Ksawery Franciszek Mastowski. Informacji o wydarzeniach w Wolicy i Słupie w dniu 29 stycznia 1863 roku udzielił świadkowie zdarzeń i żołnierze rosyjscy („uprzednio sporą opłatę wzięwszy”), biorący udział w akcji pacyfikacyjnej.

Tenże, widząc przez okno Kozaków, z obawy ażeby do pokoi nie wpadli, gdzie żona tegoż przed kilkoma godzinami porodziwszy syna, niebezpiecznie chora leżała, wyszedł na ganek, pytając co by żądali? „Odpowiedzieli, iż szukają ekonomy; Solman wskazał, że musi być w gumnie. Gdy ci odjechali, wyszedł za bramę. Ci zabrawszy ekonomę Lipińskiego i zebrawszy się już w większej masie. Do opodal stojącego Solmana i zmusiwszy tegoż otoczywszy go do koła z odwiedzionymi pistoletami do udania się razem przed dowódcę stojącego przed dworem Modliborskim. Wyszedszy już z zabudowań poczęli obydwóch [Solmana i Lipińskiego] przez drogę bić nahajkami i trzonkami lanc. Tak doszli pod dwór Modliborski. Przybyła Kozakom na pomoc piechota; żołnierze uderzywszy najprzód w głowę ekonomy Lipińskiego a gdy tenże padł prawie nieżywy, następnie poczęli obdzierać Solmana, zabrali mu pieniądze, zegarek, pierścionki, przy których bijąc się, palce, zdejmując, pokaleczyli oraz i buty a gdy jeszcze trochę siły mając chciał się ratować, poczęli go kolbami bić, bagnetami kluc. Na to nadchodzi oficer Hramłów; Solman na wpuł umarty prosi go, ażeby ratując jako niewinnego i żonę i czworo dzieci drobnych mającego, kazał odprowadzić do pułkownika, tenże odwrócił się odpowiadając: Это не мое дело. Возьмите его скурвысына. W momencie przypadł porucznik Wasilewski i dobywszy kindżała uderzywszy takowym w pierś Solmana, na miejscu zabił⁶⁶.

Dowodzący Rosjanami major Hramłów rozpoczął służbę w janowskim garnizonie w końcu 1862r., wcześniej służył w twierdzy Zamość⁶⁷. Nie znał więc dziedzica Wolicy i ściśle wykonywał rozkazy pułkownika Biedragi.

Egzekucji na Solmanie nie wykonali kozacy, ale żołnierze jednej z rot 17 pułku piechoty. W obdukcji sądowej wykonanej przez miejscowego felczera stwierdzono: „Pan wolicki Solman miał na ciele swoim 16 pchnięć bagnetami zadanych, w tym śmiertelne jedno, bo w serce jego godzące”. Kozacy Dońscy nie byli uzbrojeni w długie karabiny, na które nasadzano bagnet, tylko w lance, szable i krótkie karabinki kawaleryjskie.

Dramat u rodziny Solmanów nie zakończyła śmierć Ignacego. We dworze wciąż znajdowała się broń zgromadzona na potrzeby powstania. Zapewne już po 23 stycznia wiedzieli o niej Rosjanie. Nie wiadomo dlaczego karabinów nie zabrali powstańcy z partii Wagnera i Białobrzzeskiego. Broń wywieźli później bracia Ignacego. Nie wiadomo komu ją przekazano i w jaki sposób przysłużyła się powstaniu. Austriackie flinty nie mogły być znalezione podczas rewizji. Schowek mógł zdradzić porucznikowi Wasilewskiemu pojmany ekonom Lipiński. Dlatego bezpośrednio po wykonaniu egzekucji żołnierze powrócili do dworu, by rozpocząć rewizję: „...już weszli do pokoi, gdzie było kilka osób z odwiedzionymi kurkami, przystawiając do piersi kobietom bagnety⁶⁸. Rewizję przerwał major Czerniawski, który „...rozhułkane żołdactwo wypędził z pokoi i z dziedzińca...”. Rosyjski oficer mógł znać Solmana, stacjonował w Janowie od 1859-60 roku⁶⁹, ale w tym przypadku nie musiało chodzić o prywatne znajomości. Dziedzic został już ukarany. W świetle prawa stosowanego w Królestwie Polskim i gubernii lubelskiej, jego rodzina nie podlegała karze, a majątek prywatny nie podlegał konfiskacie. Oficerowie carscy, szczególnie w początkach powstania, często starali się powstrzymać samowole żołnierzy⁷⁰. Postępowanie płk. Emanowa czy Murawiewa na Litwie nie było regułą.

Ciąg dalszy w kolejnym numerze.

M. Mazur

foto. arch Biblioteki u Kazimierza

⁶² Zbiory Tadeusza Sauczyca CDIAL 195-1-58.

⁶³ Proces pozyskiwania agentów na Lubelszczyźnie i w powiecie janowskim stanowi osobny, rzadko poruszany w publikacjach temat.

⁶⁴ Tak potocznie określano folwark w Wolicy, przy czym nazwa ta była zapisywana i wymawiana na różne sposoby: Helenów, Helejńówka, Hajńówka.

⁶⁵ Czas, nr. 35, s.2, nr. 37, s.2, Kraków II 1863.

⁶⁶ Czas, nr 35 i 37..., Kraków II 1863.

⁶⁷ Офицеры царской армии в военно-полицейской администрации в люблинской губернии в 1863-1866 [w:] Военная история Petersburg 2010, Военные действия в Польском Царстве в 1863. Начало возникновения (январь, февраль и первая половина марта), составил С.Гескекет под редакцией генерал - лейтенанта Пузырэвский., Варшава 1894, Тwierdze rosyjskie na ziemiach polskich, Studia i Materiały do Historii Wojskowości, T.XII 1966.

⁶⁸ Czas, nr. 35, s.2.

⁶⁹ Офицеры царской армии Petersburg 2010, Военные действия в, Варшава 1894.

⁷⁰ Tamże.

KAPLICZKA ŚW. WINCENTEGO W MIEJSCOWOŚCI KOPCE. UFUNDOWANA PRZEZ BARBARĘ Z BRANICKICH NA PAMIĄTKĘ BITWY POWSTANCZEJ 22 STYCZNIA 1863 R.

Redakcja „WIEŚCI GMINNYCH”

informuje, że materiały do kolejnych numerów naszego kwartalnika przyjmowane będą:

do 15.09.2021 r. - wydanie wrześniowe nr 64

Adres e-mail redakcji: wiescigminne1@onet.pl

URZĄD STANU CYWILNEGO W MODLIBORZYCACH INFORMUJE...

....w okresie od 22.03.2021 r. do 05.07.2021 r.

na ślubnym kobiercu stanęli:

- ❖ Bartnik Sławomir zam. Wola Studziańska i Michałek Katarzyna zam. Wolica Druga
 - ❖ Bładek Wiesław zam. Stany i Pawusiak Aneta zam. Wolica Druga
 - ❖ Buniak Damian zam. Sokolniki-Parcela i Sudol Patrycja zam. Wierchowiska Drugie
 - ❖ Dolecki Jakub zam. Wierchowiska Drugie i Górecka Edyta zam. Janów Lubelski
 - ❖ Frań Jakub zam. Słupie i Blacha Aleksandra zam. Krzemień Drugi
 - ❖ Gomółka Michał zam. Wolica Pierwsza i Struska Eliza zam. Stojeszyn Pierwszy
 - ❖ Kapusta Patryk zam. Stojeszyn Kolonia i Golec Kinga zam. Huta Józefów
 - ❖ Kowalik Krystian zam. Otrocz i Zgórką Klaudia zam. Wolica Druga
 - ❖ Krasowski Adrian zam. Modliborzyce i Stepniak Patrycja zam. Płouszowice-Kolonia
 - ❖ Patalas Jakub zam. Warszawa i Rogoża Patrycja zam. Modliborzyce
 - ❖ Radwan Paweł zam. Wierchowiska Drugie i Bobel Agnieszka zam. Żółkiewka-Osada
 - ❖ Senktaś Rafał zam. Latowicz i Ciupak Magdalena zam. Wierchowiska Drugie
 - ❖ Stanicki Sylwester zam. Branew Ordynacka i Zielińska Oliwia zam. Zarajec
 - ❖ Szabat Jarosław zam. Zarajec i Specht Małgorzata zam. Linowiec
 - ❖ Szabat Tomasz zam. Dąbie i Krępa Magdalena zam. Kazimierzówka
 - ❖ Szpyra Karol zam. Wierchowiska Drugie i Kamińska Magdalena zam. Potoczek
 - ❖ Szulżyk Michał zam. Lublin i Kamińska Katarzyna zam. Stojeszyn Drugi
 - ❖ Szwindowski Maciej zam. Pruszcz Gdański i Parcheta Paulina zam. Słupie
 - ❖ Szydek Paweł zam. Hrud i Machulak Magdalena zam. Modliborzyce
- Życzymy wszystkiego najlepszego na nowej drodze życia.

W tym samym okresie urodziło się 17 dzieci:

Baran Kinga – Pasieka
 Baran Zofia – Węgliska
 Biały Julia Zuzanna – Wierchowiska Drugie
 Ciosmak Jakub – Stojeszyn Drugi
 Gałka Aleksander - Dąbie
 Gnat Dawid – Wierchowiska Pierwsze
 Janik Laura – Modliborzyce
 Jarosz Adrianna – Modliborzyce
 Latos Lena - Majdan
 Pachuta Adam - Słupie
 Ptaszek Maja – Stojeszyn Pierwszy
 Ryńska Sofia - Modliborzyce
 Sender Artur – Majdan
 Sender Filip – Majdan
 Serwatka Marcel Igor – Wolica Pierwsza
 Sędziak Jakub – Słupie
 Skrzypek Adrianna – Wierchowiska Pierwsze

...w tym samym okresie zmarły 34 osoby:

Biała Stanisława (1922-2021) - Wolica Pierwsza
 Bielecki Józef Stanisław (1948-2021) - Stojeszyn Pierwszy
 Boś Leokadia Maria (1942-2021) - Dąbie
 Bręś Grzegorz (1977-2021) - Kolonia Zamek
 Bryk Leszek Józef (1951-2021) - Felinów
 Bryk Stefania (1953-2021) - Felinów
 Byra Daniela (1929-2021) - Michałówka
 Dudka Franciszka (1933-2021) - Słupie
 Dudka Janina (1932-2021) - Gwizdów
 Gaska Wiktor (1942-2021) - Dąbie
 Gil Zofia (1928-2021) - Modliborzyce
 Głowacki Zygfryd Walenty (1926-2021) - Modliborzyce
 Gózd Marianna Jadwiga (1931-2021) - Modliborzyce
 Hain Stanisław (1956-2021) - Słupie
 Kobuszewski Marian (1941-2021) - Stojeszyn Drugi
 Kolas Stanisław (1940-2021) - Wolica Druga
 Kowal Andrzej Grzegorz (1979-2021) - Modliborzyce
 Król Andrzej (1960-2021) - Słupie
 Król Bronisława (1928-2021) - Wolica Pierwsza
 Krzysztoń Genowefa (1932-2021) - Stojeszyn Drugi
 Krzysztoń Zofia (1937-2021) - Antolin
 Lewandowski Władysław (1958-2021) - Stojeszyn Drugi
 Machulak Zenobia (1942-2021) - Stojeszyn-Kolonia
 Ożóg Karolina (2000-2021) - Wierchowiska Pierwsze
 Pietras Mieczysław Zygmunt (1944-2021) - Dąbie
 Piotrowski Jerzy (1951-2021) - Stojeszyn Drugi
 Skóra Ryszard Szczepan (1955-2021) - Pasieka
 Skrzypek Marian (1949-2021) - Stojeszyn Drugi
 Szkutnik Stanisława (1945-2021) - Brzeziny
 Szyska Marianna (1927-2021) - Zarajec
 Świtniewska Maria Anna (1939-2021) - Wierchowiska Pierwsze
 Trojanowska Marianna (1945-2021) - Kolonia Zamek
 Wiź Marianna (1934-2021) - Wolica Pierwsza
 Wołowski Karol (1948-2021) - Stojeszyn Pierwszy

WIEŚCI GMINNE

Adres redakcji: Biblioteka u Kazimierza.
 Miejsko - Gminna Biblioteka Publiczna im. Kazimierza Zielińskiego
 ul. Piłsudskiego 63 B,
 23-310 Modliborzyce
 Telefon: 15 8715 103
 E-mail: wiescigminne1@onet.pl
 Wydawca: Urząd Miejski w Modliborzycach
 Druk: Drukarnia Standruk
 Komitet redakcyjny: Wanda Trójczak, Marta Frączek, Katarzyna Pyć, Zuzanna Skoczylska

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść artykułów oraz reklam publikowanych w „Wieściach Gminnych”. Zastrzegamy sobie prawo selekcji, skracania i adiustacji nadesłanych materiałów.
 Dane osobowe oraz wizerunki osób znajdujące się w „Wieściach Gminnych” są dobrowolne. Podmiotami odpowiedzialnymi za nie są autorzy artykułów. Osoby, których dane dotyczą domyślnie wyrażają zgodę na ich przetwarzanie.

Dane, dotyczące statystyki urodzeń i zgonów, podawane są na podstawie dokumentów otrzymywanych z innych Urzędów Stanu Cywilnego.

Barbara Jaskowiaka

Biblioteka u Kazimierza
w Modliborzycach

KONKURS PLASTYCZNY

„Chociaż lat niewiele mam, o swoje zdrowie dbam”

KATARZYNA MOLIŃSKA

PATRYCJA FRĄCZEK

MAJA WRONKA

ALICJA WĄSEK

KATARZYNA LEWANDOWSKA

MARCELINA LENART

KUBA SZWEDO

NATALIA MAŁKOWICZ

JAGODA TES

Bartek Buczek

WERONIKA HAJZER

KINGA DRELICH

HUBERT SZPYT